

Rohatecká obec

22. ročník

číslo 2/2018

www.rohatec.cz

Velikonoční výstava

Obsah:

• ÚVODNÍK	3
-----------	---

OBECNÍ ZPRÁVY

• Z jednání rady a zastupitelstva	4
• Dotace pro zeměděle, podnikatele, obce a spolky	4
• Experimentální rodina	4
• Cena obce Rohatec	5
• Turistické Slovácko na jednom místě	5
• Matrika	5
• Kalendárium	5
• Kecy – frky - plky	6

HISTORIE

• Třicetiletá válka a Rohatec	6
• Následky února 1948	8

ŠKOLSTVÍ

• Stránka (ne)jen pro děti	9
• Projekt pro předškolní děti	10
• Druhý krok	10
• Poděkování děvčatům	10
• Školní karneval	10
• Učíme se trochu jinak	11
• Jak jsme se učili plavat	11
• Přehlídka recitátorů	11
• Život s hendikepem	12

KULTURA

• Muzeum představuje brouky a motýly	12
• Co by měl můj syn vědět o světě	13
• Strípky z knihovny	13
• Divadelní Plejtvák připluje do Rohatce	15
• Mladé umělkyně – pozvánka	15
• Subjektivní kulturní okénko šéfredaktora	16
• Fotografická soutěž	16

OD NAŠICH PŘÍSPĚVATELŮ

• Pes přítel člověka	16
• Je něco nového?	17
• Nová čapí sezona	17
• Putování Rohatcem (6. část)	18

SPOLKY

• Jaro u seniorů	19
• Nová předsedkyně SRPŠ	20
• Ze života SRPŠ	20
• Rozjezd spolku zdravotně postižených	21
• Myslivecké okénko	22
• Den Země s Dúbkem	23
• 56. Výstava vín Rohatec	23
• Informace o činnosti chovatelů	24

SPORT

• Okresní fotbalová halová liga žáků a přípravky	24
• Za zelenými stoly	25
• Štěpánský turnaj ve stolním tenise	25
• Pamětník dávno uplynulých časů	26
• Rozpis fotbalu	27
• Rohatecká desítky slaví čtvrtstoletí	28
• Tablo	29

ÚVODNÍK

Je jaro a okolo nás vše bují životem. Rozkvetl zlatý déšť, tulipány se chystají, vyrostl medvědí česnek a objevili se včelky a čmeláci. Rohatecký čáp se vrátil a začal stavět opět své hnízdo. Bohužel na rozdíl od svých kolegů musí vždy začít od začátku, protože mu ho v Rohatci každý rok zlikvidujeme, a to je škoda. V Česku máme nejvyšší nezaměstnanost v celé Evropské unii a česká práce, náklady na pracovní sílu jsou deváté nejvyšší v EU. Hrubý domácí produkt loni rostl o 4,6 procenta. Růst překonal i odhady statistiků. Naše ekonomika roste a posiluje už čtvrtým rokem po sobě. Daří se nám. I když to není opravdu jediný důkaz spokojenosti člověka, je potřeba si to uvědomit, až uslyšíme ve svém okolí, jak se máme špatně. Průměrná mzda opět stoupla. Nejvyšší plat z vysokoškoláků mají faráři.

Volání v Česku patří k nejdražším v Evropě. Od roku 2000 roste počet obyvatel díky migraci, uvádějí demografové. Česká republika má nejvíce obyvatel od konce druhé světové války, celkem deset milionů a šest set deset tisíc. Ve světě začínají být opět v módě doživotní vládcí a vláda silného muže, kteří jsou alternativou k běžnému evropskému západnímu modelu. Vystoupení z EU si přejí většinou zajištění politici anebo bohužel ti, ke kterým se nedostanou kompletní informace, co vše s tím souvisí a bude následovat.

Představte si, že někteří lidé i v dnešní době věří, že naše planeta je plochá. Možná je to dílem četby různých konspiračních webů, špatnou známkou ze zeměpisu nebo absencí cestování. To neplatí pro Chorvatsko, kam vloni našich přijelo na dovolenou skoro deset set tisíc. Cestují i ruští diplomaté a nemá to nic společného se známou akcí Uklidme Česko. Slavná americká hudební kapela Metallica v Praze zahrála svoji verzi písně Ivana Mládka Jožin z bažin. Ivan Mládek byl potěšen. Je nová verze naší státní hymny. Představil ji skladatel Bok, má být vlastenečtější. Velké rozpaky však vyvolává způsob, jakým nová verze hymny vznikla. Boka oslovil šéf Českého olympijského výboru, podle něhož českým sportovcům vadí, že je česká hymna – byť o pou-

hých pár vteřin – kratší než hymny jiných zemí, a oni si tedy nemohou plně vychutnat triumf na stupních vítězů. A to prosím není apríl. Prvního dubna se podařilo několika novinám nychytat aprílově své čtenáře. Třeba zprávou, že máme u nás novou kryptoměnu CzechCoin, že ji schválili čeští politici a má fungovat paralelně s naší měnou. Pohádkově díky ní údajně zbohatneme. Možná kdybychom měli cenzuru jako v Číně, nestalo by se to. Ta opět vzrostla, když se čínský prezident nechal zvolit doživotním vládcem. Na internetu ve vyhledávacích kromě jasných problematických slov zakázali třeba celé písmeno „N“ a seznam se neustále aktualizuje. Ještě, že nám Říše Středu není vzorem. Aspoň většině z nás.

Od mládí nás učí neříkat sprostá slova. Výzkum provedený ve Spojených státech ale ukázal, že právě tato slova tvoří téměř jedno procento každodenního slovníku. Uhodíme se a bolest poleví, když si zanádáme. Vědci měřili účinky nadávání na toleranci bolesti a zjistili, že většinou dokážeme snášet bolest, když jsme vulgární. Proto možná většina z nás tak poslední dobou sleduje politiku. Možná o tomto zmínovaném faktu leccos ví i osm set tisíc obyvatel Česka, kteří aktuálně bohužel čelí čtyřem a půl milionům exekucních případů. Exekutoři si přitom stěžují, že jejich odměny jsou nízké. Velká odměna šla za nejdražší českou známku. Ta se vydražila za necelých osm milionů korun a český filatelista senior, pan Ludvík Pytlíček ze Semil, si tak jistě přilepšil něco k důchodu.

Podali jsme svá daňová přiznání. A co ta druhá přiznání? Etická nebo přiznání pravdy. Ta už ale nejsou povinná ze zákona. Naše svědomí je dnes subjektivní pocit, který se nějak vytrácí. Stává se nedůležitou veličinou. Pro mnohé nepodstatnou. Vytačenou někam na periferii, kde se setkává s lidskými právy, morálkou a svobodou ducha a jednotlivce. Bylo by špatně, kdyby se za slušnost začalo stydět a mravní zákony přestaly platit. Počasí venku je optimistické a krásné. Taková bychom měli zůstat i my.

Stanislav Zela, šéfredaktor

OBECNÍ ZPRÁVY

Z jednání rady a zastupitelstva

Na druhém jednání zastupitelstva obce letošního roku, které se uskutečnilo ve čtvrtek 5. dubna v kulturním domě na Kolonii, byla po technickém úvodním bodě vylechnuta zpráva předsedy finančního výboru. Poté si zastupitelé poslechli informaci o rozpočtových opatřeních schválených radou a přijali rozpočtové opatření číslo 4. V dalším bodě byla podána informace o aktuálním stavu probíhajících a připravovaných investičních akcích. Zastupitelstvo projednalo poskytnutí dotace z rozpočtu obce, ta největší je určena pro Město Hodonín na spolufinancování sociálních služeb. Tradičním bodem každého jednání je výkup či prodej pozemků, jinak tomu bylo i tentokrát. Definitivního řešení dosáhla otázka komunikace na ulici Sadová. Dokončenou a zkolaudovanou silnici včetně všech pozemků obec získala od firmy FCC stav schválením kupní smlouvy. V následujícím bodě zastupitelé projednali a přijali podobu pravidel pro udělování ceny obce Rohatec. Ta bude nově udělována významným osobnostem z našeho okolí. V rámci diskuze byla představena studie s variantami řešení rekonstrukce kulturního domu na Kolonii.

Rada obce zasedala v tomto roce již pětkrát. Mezi stálé body jednání patří projednání a příprava podkladů pro jednání zastupitelstva,

ekonomické záležitosti, pronájmy nemovitostí, příprava investičních akcí nebo výběrová řízení na jednotlivé stavby či dodávky. Na březnové radě byla mimo jiné schválena inventarizační zpráva, projednána žádost o vyjádření k projektové dokumentaci stavby, žádosti o poskytnutí dotace nebo žádosti o pronájem kulturních domů. Rada schválila složení komise pro výběrové řízení na obsazení pozice ředitele/ky naší školy. Byly schváleny smlouvy o hudební produkci na kulturní akce pořádané obcí v následujícím období. Musela být přijata smlouva o zajištění činností vyplývajících z evropského nařízení v oblasti GDPR a jmenován pověřenec. Nově byla schválena směrnice pro vydávání našeho obecního zpravodaje, anebo pravidla fotostoutěže, kterou připravila kulturně-muzejní komise. Na dubnovém zasedání rady byla především vyhodnocena výběrová řízení na plánované opravy a schváleny zadávací podmínky pro výběr dodavatelů dalších investičních akcí jako jsou vybavení přístavby základní školy nebo nové workoutové hřiště, které obec vybuduje v Cihelnách.

Tomáš Letocha, místostarosta

Dotace pro zemědělce, podnikatele, obce a spolky

Místní akční skupina Dolní Morava, z.s. v současné době vyhlašuje výzvy k předkládání žádostí o podporu ve třech operačních programech (Integrovaný regionální operační program IROP, Operační program Zaměstnanost OPZ, Program rozvoje venkov PRV). V rámci ukončené výzvy PRV pro zemědělce a podnikatele MAS Dolní Morava doporučila k podpo-

ře projekty týkající se nákupu techniky a technologií do vinařství, vinohradnictví, pivovarnictví, kavárnictví či pohostinství. V nejbližším období bude otevřena další výzva pro zemědělce a podnikatele v rámci PRV. Z programu IROP budou vyhlášeny výzvy na podporu infrastruktury základních škol, techniky pro hasiče nebo na komunitní centra. Pro organizace pra-

cující s mládeží bude vypsána výzva OPZ na podporu příměstských táborů. Pro více informací kontaktujte kancelář MAS Dolní Morava v Hodoníně, sledujte naše webové stránky www.mas-dolnimorava.cz či facebookový profil Místní akční skupina Dolní Morava.

*Blanka Přidalová,
MAS Dolní Morava*

Experimentální rodina

Jak víte, celý loňský rok jsme na vás apelovali, že je potřeba lépe třídit odpady. Že patříme mezi nejhorší v odevzdaných plastech a papíru. A na všech členských schůzích a valných hromadách jsem říkal, že po celý rok mám domluvenu experimentální rodinu, která bude třídit dokonale, tedy opravdu všechno. Nebyla to pro ně oběť, protože oni to tak prostě mají a chtějí a vedou k tomu i své děti. Takže naše experimentální rodina o dvou dospělých + dvou dětech + jeden velký pes (ano i psi bobky nenechávají nikde ležet, ale donesou je do vlastní popelnice), tato velká rodina po celý rok třídila tak dobře, že na každého z nich (pejska z výpočtu vynecháme) za rok připadlo 55 kg komunálního odpadu.

Je to málo, nebo moc? Je potřeba to srovnat s číslem nás všech v obci, abychom si udělali představu, jaké máme ještě rezervy. Za loňský rok občané obce Rohatec vyprodukovali přes 600 tun komunálního odpadu, na jednoho tedy připadá zhruba 170 kg. Pokud bychom tedy měli všichni třídit podle pravidel, tak by každý z nás musel ještě hodně zabrat a zmenšit to, co vyhazuje do popelnice, o dalších 100 kg. Na druhou stranu, jakékoliv zlepšení znamená, že zaplatíme méně za skládku, za odvoz a ušetřené peníze použijeme pro rozvoj naší obce, případně můžeme snížit poplatek za vývoz komunálního odpadu. Je to jen na nás. Když se chce, tak to jde a tímto děkuji experimentální rodině za jejich celoroční převažování každé své popelnice, díky.

Jara Adamec, starosta

Cena obce Rohatec

Zastupitelstvo obce Rohatec na svém posledním zasedání schválilo pravidla pro udělování ceny obce. Po vzoru ostatních obcí či měst tímto chce i naše obec mít možnost ocenit významné osobnosti a občany, kteří významným způsobem ovlivnili některé obory lidské činnosti, výrazně působili ve prospěch občanů naší obce, šířili či šíří jméno Rohatce doma i ve světě, a to za přínosné aktivity v oblasti kultury, práce s mládeží, sportu, sociální a zdra-

votní oblasti a jiné. Oceněným může být i spolek nebo podnikatelský subjekt se sídlem v Rohatci. Cena se bude udělovat jedenkrát ročně.

Podrobné podmínky pro podávání návrhu, jejich hodnocení i předávání ceny můžete najít v Pravidlech pro udělování ceny obce Rohatec, které jsou zveřejněny na našich internetových stránkách.

Tomáš Letocha, místostarosta

Turistické Slovácko na jednom místě

Jedinečnou šancí stát se součástí jednotné databáze cestovního ruchu na Slovácku mají nyní podnikatelé v cestovním ruchu okresu Hodonín a podlužácké části Břeclavska. Shromažďování dat začalo už na konci minulého roku a pokračuje v roce 2018.

Podnikatelé k pasportizaci mohou využít velmi jednoduchý formulář, který je navede a na vše potřebné se zeptá. Odkaz na něj je možné si najít na webu MAS Dolní Morava.

Data shromažďuje na Hodonínsku, Kyjovsku, Veselsku a Podluží působící Turistická asociace Slovácko. Informace se stanou součástí populárního webu Slovácko.cz, který letos čeká velká rekonstrukce.

Turistická asociace Slovácko, z.s. vznikla v loňském roce, aby vytvořila destinační management pro okres Hodonín s cílem jednotné propagace cestovního ruchu. Založily ji místní akční skupiny, mikroregiony a také podnikatelé. Hlavním

posláním asociace je podílet se na společné organizaci cestovního ruchu vycházející z historického, kulturního a přírodního dědictví kraje, a tak přispět k ekonomickému rozvoji místních komunit a kvality života místních obyvatel.

Zdeněk Šmýd, koordinátor cestovního ruchu Turistické asociace Slovácko, z. s.

Turistická asociace Slovácko, z. s. (TAS)

PODNIKÁTE V CESTOVNÍM RUCHU

a působíte na Podluží, Hodonínsku, Kyjovsku, Strážnicku, Veselsku či Hornácku?

Dejte o sobě vědět a zařaďte se do společné databáze subjektů v cestovním ruchu na Slovácku!

V současné době probíhá na území Slovácka rozsáhlá pasportizace (tvorba databáze) turistických cílů a aktivit, poskytovatelů ubytovacích, stravovacích a dalších služeb v cestovním ruchu.

Informace o vás se tak dostanou do nejrůznějších forem propagace našeho regionu (webové stránky, rezervační systém, sociální sítě, tištěné propagační materiály).

Více o pasportizaci najdete na www.mas-dolnimorava.cz

Masarykovo nám. 115/27,
695 01 Hodonín,
IČ 05671116
tel.: +420 777 328 052

Kalendárium

7. – 29. 4.	Výstava hmyzu jihovýchodní Moravy
20. 4.	Pálení čarodějnic
21. 4.	Květinový bál
22. 4.	Den Země
5. 5.	Májový večírek SZPO
8. 5.	Běžecský závod „Rohatecká desítka“
11. 5.	Svátek matek
12. 5.	Májový turnaj v tenise

12. 5.	Benefiční večer „Srdcem pro radost“
12. – 27. 5.	Výstava mladých umělkyní
18. 5.	Den matek
2. 6.	Dětský den
3. 6.	Soutěž mladých hasičů
16. 6.	Dětský folklórní festival
23. 6.	Oslavy 90 let TJ Slavoj Rohatec
23. – 24. 6.	Výstava lilií
30. 6.	Oslavy 130. výročí založení SDH Rohatec

Matrika

Narození

William Hruška
Mikuláš Kudrna

Úmrtí

Miroslav Vavřínek, 77 let
Jaroslav Blaha, 95 let

Marie Čachotská, 88 let
Růžena Antoňová, 89 let

Kecy – frky - plky

KEC - FRK - PLK (a lidová tvořivost)	Realita
Ředitel naší školy udělal „průser“ a tak jej obec odvolala.	Školský zákon určuje všem ředitelům škol šestileté funkční období, kdy na jeho konci se může vyspat výběrové řízení na dalších 6 let. Rada obce se rozhodla, stejně jako většina obcí našeho okresu, výběrové řízení na dalších 6 let vyspat. Zúčastnit se jej může samozřejmě i současný pan ředitel, který žádný „průser“ neudělal, a aby se mohlo výběrové řízení vyspat, muselo dojít podle zákona k odvolání. Tuto možnost má od roku 2012 každá obec vždy po šesti letech.
Radnice kašle na Kolonku.	V žádném čtyřletém období se zde neinvestovalo tak, jako za poslední čtyři roky, paměť lidí je velmi krátká. Kompletní péče o obecní stromy na Kolonii, nová kanalizace I. etapa Mírová, nový chodník I. etapa Mírová, oprava a revitalizace zdravotního střediska, nové dětské hřiště dle výběru maminek z Kolonie, nová kotelná kulturního domu, opravy komunikací, včetně nového povrchu na Vítězné a Mírové, bourání budovy bývalé knihovny, která byla v havarijním stavu, prodali jsme ubytovnu, ze které necháme postavit přes 20 bytů, letos ještě bude oprava poloviny chodníku na ulici Žitná a nový prvek na dětském hřišti.. Suma sumárum za poslední roky investice za bezmála 10 milionů .. a už víme, co dalšího na Kolonii zlepšíme i když to nejde hned... myslíte, že na Kolonii kašleme?
Obec povolila postavit monstrum u motorestu – bigboard.	Obec Rohatec nic takového povolit nemůže, povolení vydal Obecní stavební úřad Hodonín, stavebník doložil všechny potřebné dokumenty, včetně vyjádření bezpečnostního experta. I když se nám to nelíbí, nezbyvá nám, než se s tím smířit...
Rohatčané se polepšili v třídění odpadu.	Ano, ano to je pravda... patří vám, kteří lépe třídíte, veliký dík. V loňském roce se Rohatec výrazně zlepšil v třídění, a díky tomu se nám vrátilo více peněz zejména za vysbírané plasty a papír. Dík všem, kterým to není jedno! Ještě máme ale hodně možností, jak se zlepšit, ještě zdaleka nás netřídí většina :) p.s. při akci Uklidme Rohatec se kolem dědiny posbíralo více než 300 pytlů odpadků.... že bychom měli málo košů?

Jara Adamec, starosta

HISTORIE

Třicetiletá válka a Rohatec

V letošním osmičkovém roce vzpomínáme různá výročí. Jedno významné z dávné historie oživil článek v týdeníku Slovácko 6. března. Již čtyři století uplynuly od nejstrašnější a nejničivější války v našich krajích smutně proslulé, v dějinách nazývané „Válka třicetiletá“. Utrpení, hrůzy, vraždění, znásilňované ženy, si dnes nedovedeme vůbec představit. Historici uvádějí zkázu, úplně zničené osady, vypálené domy. Vše začalo povstáním českých stavů proti panování Habsburků v roce

1618. K nim se přidala o rok později šlechta moravská. Císaři přišli na pomoc polští kozáci a v našem kraji strašně řádili. Stavovské vojsko bylo roku 1620 v bitvě na Bílé hoře poraženo a zlé následky postihly celý český národ. Mnozí povstalci se uchylují do emigrace.

Tyto události poznamenaly i Rohatec, tehdy malou osadu strážnického panství. Právě jeho zeměpisná poloha, sousedství s územím tehdejších Uher, řeka Morava tvořící celou délkou hranici, se stávají strategickým místem vstupu na Moravu a pře-

chodu přes řeku nazývaný „Pas rohatecký“.

Uherští žoldnéři ujížděli od Bílé hory do zdejšího pohraničního kraje a loupi-li. Stejně tu řádili i polští kozáci. V letech 1621 – 1623 naše šlechta s pomocí armády sedmihradského vévody Gábora Bethlena pokračovala v odboji proti císaři, králi českému a markrabí moravskému Ferdinandu II. Na jihovýchodní Moravě se bojovalo tak, že mnohé obce byly vypáleny a zničeny. Spojenečtí i císařští vojáci si počínali stejně. Sebrali všechny potraviny,

dobytek, týrali lidi, domy vypalovali. Lidé utíkali, kdo nestačil utéci, toho pobili. Na polích nikdo nepracoval, nastal hlad, šířily se epidemie, lidé umírali. Dokladem pustosti v Rohatci jsou gruntovní knihy, kde jsou poslední zápisy z let před Bílou horou a pak jen hromadné poznámky „pustý“. Proti vojskům šlechty Gábora Bethlena byl vyslán v roce 1621 s vojskem Albrecht z Valdštejna, proslulý vojevůdce tehdy ve službách císařských. Operoval od Hradiště k Rohatci a Hodonínu. Od císaře ustanovený nejvyšší komisař na Moravě, kardinál Dittrichštejn, nařídil, aby obyvatelé opatřili Valdštejnovo vojsko potravinami a ubytováním.

V srpnu 1621 se shromáždilo asi 30 000 spojenců a začali obsazovat jih Moravy. Opět nabývají významu přechody řeky Moravy u Rohatce. Valdštejn ustupuje před přesilou k Břeclavi, ale na konci září se vrací k Rohatci, aby bránil přechody přes řeku Moravu. Podařilo se mu na rohateckých *hatích* * porazit Bethlenova vojska. Bethlen se usadí ve strážnickém zámku a odtud řídí vojenské operace. Zde mu byla oznámena porážka jeho vojska. Bethlen ve vzteku probodl důstojníka, který mu tuto zprávu oznámil. Zámecký archivář L. Nopp zapsal, že sál, ve kterém se tato událost stala, se v inventáři nazývá *Bethlen Gábor-Zimmer*. Bethlen ujel a na podlaže zůstala krvavá skvrna.

Přesto Uhři a emigranti postupovali dále na Moravu, obyvatelstvo se k nim přidávalo a zdálo se, že porážka pobělohorská bude odčiněna. V říjnu 1621 přitáhla po pravém břehu řeky Moravy hlavní císařská armáda, ale i s Valdštejnovým vojskem byla slabší a vyhýbala se rozhodující bitvě. Kolem 25. října měla polní ležení v lese u Rohatce a nadělala Rohatčanům mnoho škod. Zatím se vyjednávalo o míru s Bethlenem. 3. ledna 1622 byl mír ujednán. Bethlen Čechy a Moravu zradil, naděje emigrantů se rozplynuly.

V roce 1623 však Bethlen mír vypověděl a pozval si na pomoc Turky a Tatary. Vtrhli až do okolí Strážnice, všude řádili, v Rohatci i v Hodoníně. Pobili mnoho lidí, ostatní odvlékali a domy vypalovali. Z Uher za nimi přitáhla císařská armáda, 24. října překročila řeku Moravu u Rohatce. Znova trpí Rohatec, neboť je zde vybudován opevněný tábor, pro postup směrem na Hodonín. Bethlen nutí jízdu k útoku na ni, ale neposlušná armáda se raději rozjíždí na loupení a vypalování obydlí. Blížící se zima pobízí opět k vyjednávání o příměří. Domluven byl návrat Bethlena do Uher a dne 8. května 1624 s ním ujednával císař Ferdinand konečný mír.

Útrapy pro Rohatec a celé panství strážnické, kam Rohatec příslušel, tímto neskon-

čilo. Co se dělo v tomto kraji zapisoval Pavel Urbanides, farář ve Vnorovech, a později jeho neznámí pokračovatelé.

Zápisy o událostech byly uloženy v makovici vnorovské věže. V letech 1621 – 1627 je doslovně zapsáno : *ukrutné turecké vojsko na nás se uvalilo a u Skalice v lógru leželo v počtu 50 000, lid sebrali jak malé tak hrubé, a divně zlé nám činili. Mnoho lidí ženského i mužského pomřel od samého kvalitování s nimi, kdežto nikdy jsme se nenadáli, aby nás takové zlé věci potkávaly*

Mužské staré stínali, vdov a sirotek nadělali smutných a nás všech v nic obrátili, a tak dědina zůstávala pustá, neb nás malá částka pozůstala času toho. Koho mohli dostat, s sebou Turci brali a v tureckých zemích draze prodávali Málo zůstalo ukrytých, neb jejich křik turecký tak hrozný byl, že vlasy vstávaly

V dalších záznamech z let války třicetileté svědčících o útrapách a hrůzách, v dnešní době pro nás nepochopitelných, se uvádí:

Léta páně 1625 staly se u nás v markrabství Moravském, v Čechách, v Slezsku a také všude na všechny strany světa, hrozné a nevypravitelné věci zlé v těch letech 1625 až 1642 to trvalo a nemohlo to ku konci přijíti. Tehdáž veliké a nesnesitelné těžké soužení a trápení sme poznali, neb na nás mnozí zlí pronárodové z cizích zemí přitáhli, totiž Vlaši, Němci, Saxsi, Brunšwergové, Holendři, Francouzi, Španěli, všichni nás tuze trápili, hlavy naše knutovali a divně stahovali a mučili, takže sme velikou bídu a psotu okusili a hladu pocítili

Po ujednání míru s Bethlenem a po odchodu naší šlechty do emigrace zakázal císař nekatolické náboženství a vypověděl jeho kazatele. Na zámku strážnickém žil nadále Jan Jetřich z Žerotína. Musel však zaplatit pokutu za pomoc povstání. V Rohatci byli luteráni a čeští bratři pod jeho ochranou. To však skončilo, když se musel pro víru Jan Jetřich v roce 1628 vystěhovat. Odešel do Skalice, kde brzy zemřel. Strážnické panství získal plukovník František de Magno, cizinec, který dopomohl k císařovu vítězství na Bílé hoře. Po jeho příchodu nastalo pronásledování pro víru. Rohatecký kostel i sbor byl opuštěn a fara zanikla.

Katolická protireformace se nedařila, lidé měli k ní odpor, nebyl ani dostatek katolických kněží. Vlastník strážnického panství František de Magno, povýšen na hraběte ex Magnis, podřídil všechny fary panství. Tak to postihlo i Rohatec. Nedařilo se mu však opatřit faráře. Stěží se to podařilo jen ve Strážnici. Farář se však staral jen o svou výživu a sepsal své důchody. Tento soupis je však svědectvím, jak byly tehdejší obce zpustošeny, a ještě musely odvádět knězi. V

Rohatci je v roce 1629 napočítáno 12 osob živých, fara a ostatní domy jsou pusté. Magnis se snaží přivolat na pusté grunty nové osadníky, ale daří se to jen zvolna, trvala válka třicetiletá. V gruntovních knihách je uváděno poručení hraběte připisovat pusté grunty* novým lidem i bez obvyklého závdanku, ale i tak se hospodáři často střídali a některé grunty zůstávaly pusté. Půda se neobdělávala, tak se Rohatčané živili lovem ryb a raků. Každý rybář byl ale povinen dle smlouvy s Magnisem jeho milosti pánu každý pátek, dokud Morava nezamrzne a s lodí neb člunem jezdit se může za 1 groš ryb všelijakých slove za ob-roky, dávati. Při každém svatém Jiří a totéž při sv. Václavě za každý pátek každý rybář po 1 groši do důchodu strážnických dávati má Vše bylo pro úředníky a služebníky pána.

Válka třicetiletá pokračovala s přestávkami a obyvatelé dále trpěli. V roce 1642 vtrhlo ze Slezska na Moravu švédské vojsko, kořistilo a pálilo. Proti nim byl vyslán císařský vojevůdce Piccolomini. S početným vojskem přitáhl do Rohatce, kde očekával z Uher na pomoc 8000 jezdců. Všichni Rohatec vyčerpali a způsobili mnoho škod. Pak odtáhli k Olomouci, aby bránili Moravu proti Švédům. K všeobecné bídě a hladu se přidaly epidemie. V roce 1645 se rozšířil mor, který si vyžádal mnoho obětí. Domy dále pustly. Válka skončila teprve v roce 1648 mírem vestfálským.

Stav Rohatce byl ubohý, téměř pustý. Pustý byl i panský dvůr. Magnis se sice staral o osídlování, ale nejprve se staral o panský dvůr, který bylo nutno znova budovat. V roce 1654 zemřel. Z inventáře pořízeného po jeho smrti se dovídáme, že v Rohatci bylo v tomto roce 50 obyvatelných domů pustých a jen 17 osedlých (pustých 74,6 % - tři čtvrtiny). V roce 1655 zemřela i hraběnka a ze soupisu se opět dovídáme, že bylo 49 domů pustých, 25 osedlých, panský dvůr s 103 kusy hovězího dobytka, 77 prasat, 645 ovcí, 216 kusů drůbeže, palírna, šenkovna, mlýn a přívoz. V roce 1656 bylo v Rohatci 36 obyvatelných domů pustých, 35 osedlých (pustých 50,7%). V letech třicetileté války pravděpodobně zanikla i rohatecká tvrz, vybudovaná pro obranu hranic mezi tehdejšími Uhry a Moravou. Záznamy však o tomto nejsou.

Poznámky: *

grunt - zemědělská usedlost
hatě - zpevněná cesta proutím a dusanou zeminou v bažinatém terénu mezi Rohatcem a tehdejšími Uhrami (Slovensko)

Zdeněk Bíza, kronikář obce

Následky února 1948

V roce 1951 jsme odmaturovali sice ve svazáckých košilích, ale to nebylo až tak důležité. Na maturitním večírku jsme se loučili i s naším ruštinářem, prof. Andrejem Karabelešem, který byl poslední žijící básník Podkarpatské Rusi (svého času součástí naší První republiky). Měl nabídku na člena nejvyššího sovětu SSSR. Odolal. Mezi skleničkami jsme se mimo jiné dověděli, jak to bylo s tou „dobrovolnou“ vůlí obyvatel k připojení se k SSSR.

Ze školy hurá do zaměstnání. K jeho získání měly sloužit umístěnky. Prakticky ale na všechny absolventy jejich počet nestačil. Asi tím plánováním. Nakonec jsme s kamarádem přece jen něco sehnali. Jaká to byla výhra, jsme poznali o něco později. Za pouhé dva a půl roku se na Strojní a traktorové stanici vystřídal 12 ředitelů a jejich politických zástupců. První, který nás přijímal a měl i kvalifikaci zemědělského Ing., byl záhy „odejit“. Pak už jen odborníci, jeden lepší než druhý. Holíč, řezník, švec až z Třebíče, prostě rotace kádrů. I když se psal rok 1951, roční uzávěrka 1949 a 1950 stále nebyla. O nějakém předání funkce, natož zácvičku, ani řeč. První měsíční uzávěrka nevyšla. Nadřizený, tehdy podnikohospodář, pravil: „Máš tam někde chybu“. A to bylo poprvé a naposled, kdy jsem si řekl o radu. Ale byly i horší situace. Když probíhal soudní proces s protistátním spikleneckým centrem (Slánský a spol.), sepi-sovaly závodní organizace odsuzující a nejtvrdších trestů se domáhající rezoluce. Samozřejmě že i všichni pracující z STS. Podle novin prý všichni. Nevím, asi nás z kanceláře opomněli pozvat. Na konečném masovém výsledku to nic nezměnilo. Do smíchu rozhodně nebylo a nějaké debaty jsme na pracovišti raději nevedli. Prý to bylo o fous. Kdyby Klement nezatočil s Rudolfem, zatočil by Rudolf s Klementem, prý. A pak přišla úmrtí - Stalin, Gottwald. Nový soudruh prezident Zápotocký jednou večer sděloval národu, že měnová reforma nebude a pak reforma byla. Za 1 500 korunek starých bylo na osobu 300 nových. Vklady se ale přepočítaly 50:1, stejně jako pohledávky občana vůči státu. Tedy v evidenci STS tzv. vykoupené mlátičky, traktory od kulaků a pod. měly rázem hodnoty v řádu desetikorun. Ale dluhy občana vůči státu jen 5:1. A stejně to nepomohlo. V říjnu jsem narukoval a jedna z otázek mně položených zněla - jaký mám názor na měnovou reformu. No, jaký asi. Do poddůstojnické školy jsem se nedostal. Byl jsem rád, že jsem nerukoval k PTP (pomocné technické prapory). Pro kulacké synky, kněze a řadu dalších nepřátel lidové demokratického zřízení nebyl výcvik se zbraní vhodný. Mohli ale radostně překračovat pracovní normy v dolech, kamenolomech a dalších atraktivních místech. Někteří se domů vrátili i v truhle. My ve zbrani jsme mohli bránit světový mír. Byl jsem málem hrdý na svou zbraň dělostřelce, když jsem se na vlastní oči v LVT (letní výcvikový tábor) na Šumavě dočetl na okrasném záhoně u generálské cesty - DĚLOSTŘELECTVO BÚH VÁLKY - pod tím J.V.STALIN, to jako řekl. Jinak se velmi dbalo na vzdělávání vojsk. Můj velitel čtyři získal poručíka za pouhý rok. Říkalo se jim bakeliti. Jeho asi nejvyšší kvalifikace byla pro PŠM (politické školení mužstva), kde nás měl ideologicky povznášet. Nevím jak, ale zjistil, že ovládám těsnopis. Pozval si mě do kanceláře a v chůzi diktoval sáhodlouhé citáty z marx-leninismu. Mým úkolem pak bylo, v mém osobním volnu, přepsat moudra do latinky. Poručík pak v hodině PŠM materiál odpřednášel. Pak ho to asi přestalo bavit a občas mně předal jen brožurku s pokynem - přečítajte jim to - a z učebny se vytratil. Jednou šlo o zeměděl-

ství a já vojsku přečetl doslova, komentářů už nebylo třeba, že v SSSR kráva Nitka nadojí 80 litrů mléka denně a má průměr vemene 120 cm. Nestačil jsem si hned na prstech přepočítat, o kolik byla Nitka výkonnější než naše stračena. Rychlejší byl spolubojovník voják Mikulka z Nového Bydžova - „Vole, co nám to tu čteš?“. Jinak selský synek. Hoši, nezlobte se, co je psáno, to je dáno, já si nevymýšlím. Na další čtení už nedošlo, hodina bez poručíka doběhla v pohodě a bez podřimování, některých. A tak i ty dva dlouhé roky uplynuly.

Zlatý civil sice nebyl až tak zlatý, ale byli jsme přece ještě mladíNové zaměstnání v novém oboru, s menší výplatou, ale v rodném okrese. Trochu se prý i „oteplovalo“. Dokonce se bojovalo proti kultu osobnosti. Ale i nadále probíhaly prověrky, pohovory a pod. Při jedné z nich se mě předsedající zeptal, zda nemám trému? Pravil jsem, že ne, že hraji divadlo v souboru fotbalového SK v mém rodišti. Soudruh si to nějak vyložil po svém, a jen díky mému řediteli si nechal vysvětlit, že prověrku nepovažuji za divadlo. Vyplynul ale úkol - přesvědčit maminku k dobrovolnému vstupu do JZD! Ředitel mě sice utěšoval jako - neboj ono to nějak dopadne. Pak ho ale přeložili do místa bydliště. Pro něho absolutně lepší. Pro mě nevyčísitelná ztráta. Novému „dosazenému“ peněžnictví neříkalo nic. Tak se věnoval stranickým záležitostem a hodně času meškal na sekretariátě OV (okresní výbor KSČ). Pak zase ty prověrky, a zase úkol na závěr. Maminka a JZD. Pak příští den jednání v ředitelně. Po mých zcela zbytečných argumentech - jednoduchý a stručný závěr - vyříd' mamince, že bud' podepíše a ty zůstáváš, nebo nepodepíše a ty tady končíš. Maminka plakala, mluvila něco o nespravedlivém světě a pak ještě a hodně, když její kravičky odváděly do společného ustájení. Tož tak nějak probíhala socializace vesnice.

O Rohatci se píše v okresních novinách JISKRA č. 35 z 22. srpna 1957.

Historický den 15. srpen 1957 se stal pro zdejší obec historickým dnem. Bylo to ve 23.30 hodin, když poslední, dosud soukromě hospodařící rolníci podepisovali přihlášky do JZD, podepisovali ortel nad starým způsobem hospodaření. Od této hodiny vznikla na hodonínském okrese první socialistická obec. Atd. atd.

V dalším článku se můžeme dočíst o zlaté knize.

Před nedávným pořídil KNV v Gottwaldově ZLATOU KNIHU, kam budou zapisovány všechny obce Gottwaldovského kraje, ve kterých se už skoncuje se zemědělskou malovýrobou. A z našeho okresu je to první obec R o h a t e c , která bude zapsána do této zlaté knihy. Blahopřejeme jim!

A ještě dopis okresního výboru Komunistické strany Československa ze 16. 8. 1957 adresovaný společnému výboru KSČ, vesnické organizaci KSČ, místnímu výboru Národní fronty, místnímu národnímu výboru, Jednotnému zemědělskému družstvu v Rohatci.

Vážení soudruzi! Okresní výbor KSČ v Hodoníně s radostí přijal vaši zprávu o dokončení socializace zemědělské výroby ve vaší obci. Atd. atd.

A ještě Výzva místního národního výboru v Rohatci všem místním národním výborům v hodonínském okrese a Gottwaldovském kraji. Vyzýváme!

Vážení soudruzi! Úkoly, které nám vytýčila celostátní konference naší strany o zvýšení zemědělské výroby, jsme přijali s plným vědomím odpovědnosti orgánů státní moci v naší obci

a spolu s funkcionáři JZD a složkami NF, pod vedením místní organizace KSČ, jsme přijali usnesení okresní konference KSČ Hodonín a dnešního dne můžeme hlásiti splnění. Výsledek naší práce se projevil tím, že dnes je naše obec jako první v hodonínském okrese obcí socialistickou. Naši zemědělci pochopili, že jediná správná cesta ke zvýšení zemědělské výroby a tím životní úrovně je cesta družstevní velkovýroby. Končíme definitivně se starým, nevýnosným hospodařením na malých rozdrobených políčkách a všechny své síly dáme ve prospěch rozkvětu a hospodářského upevnění našeho JZD. Zároveň vyzýváme všechny národní výbory na hodonínském okrese i v celém kraji Gottwaldovském, aby spolu se všemi organizacemi KSČ, se složkami NF a funkcionáři JZD následovali našeho příkladu k dokončení úplné socializaci naší vesnice. Jsme pevně přesvědčeni, že pod vedením naší strany i vy dosáhnete vytýčených úkolů a získáte do socialistického sektoru všechny dosud jednotlivě hospodařící rolníky. Vyzýváme dále dosud všechny ostatní jednotlivě hospodařící rolníky, aby následovali příkladu rohateckých rolníků, kteří se svým postojem postavili do řad budovatelů lepšího zítřka a míru na celém světě.

Podpisy předsedů společného výboru KSČ, MO KSČ, NF, MNV, JZD, výboru žen.

Časy se holt mění, stejně jako slova. Ještě před únorem 1948 sliboval soudruh Gottwald soukromým zemědělcům, že nepůjdeme cestou sovětských kolchozů, že je to jen strašení ze strany nepřátel lidu ani dnes se nedá věřit každému slibu.

A už jen taková maličkost v rámci února 1948. Nejmenovaná se narodila v r. 1922, vystudovala gymnázium 1934 - 42. Za války pracovala na statku a u ČSD. Po osvobození studovala lékařskou fakultu 1945 - 51. Nedokončila. V r. 1952 byla odsouzena pro velezradu a vyzvědačství. Amnestie z r. 1962 trest zkrátila. Byla ráda za zaměstnání za Kčs 770 hrubého. Ovládala bezvadně němčinu, ze skromnosti uváděla jen částečnou znalost francouzštiny a angličtiny. Přihláška k večernímu studiu na lékařské fakultě z roku 1964 vrácena s tím, že ke studiu nebyla doporučena výběrovou komisí pracoviště. Jazykům učila a vyučila celou řadu zájemců, a to nejen v Rohatci.

Tož tolik k uplynulým a často zapomínaným událostem.

Vlastimil Hlaváč

ŠKOLSTVÍ

Stránka (ne)jen pro děti

Motto: Životní úspěch nezávisí na podmínkách, které máme, ale na rozhodnutí.

Pro maminku

*Až budu veliký,
až poznám svět,
spočítám knoflíky,
začnu stavět.*

*Z kostek si postavím
veliký hrad.
Maminku zavolám:
Pojď se podívat!*

*Tu komnata princezny,
tam vysoká věž,
pro tebe trůn, mami,
není to lež.*

Něco pro zasmání ke Dni učitelů

V mateřské škole dává paní učitelka dětem různé hádanky. Například: Je to jako kůň, ale je to pruhované, má černé a bílé pruhy. Co je to?
Nikdo neodpovídá, tak paní učitelka napovídá: Ze....ze...
Přihlásí se Pepíček: Ze by to byl tygl?

Na konci vyučovací hodiny říká paní učitelka žákům: Zítra zkouším Tyla, Nerudu a Němcovou.
Pepíček nedával pozor, ale co zaslechl, to ho potěší. Pro jistotu se raději ptá: A mě teda určitě ne?

Matematické

1. Kolikrát můžeš od čísla 55 odečíst pět?

2. Jenda má 3 hrušky, Vašek má přesně jedenkrát tolik co Jenda.
Kolik hrušek má Jenda?

Řešení úkolu 4 z minulého čísla Uhádli jste? Byly to devítky a šestky.

*Pěkné jarní dny a úspěch ve škole za redakci přeje
Anna Kolofíková*

Projekt pro předškolní děti Druhý krok

Vstup do mateřské školy je pro dítě velká změna. Do svých tří let bylo v rodině a neustále u něj byli dospělí, kteří se o něj starali a v dnešní době spíše obletovali a plnili každé jeho přání.

Ve třídě mateřské školy jsou jen dvě učitelky a děti se tak musejí naučit, jak se k sobě chovat navzájem, jak si neubližovat a společně komunikovat i bez neustálé pomoci dospělého.

Učitelky se snaží dětem vysvětlit, jak si spolu hrát (nebourat stavby, nesebrat kamarádovi hračku i když si s ní chce také hrát), povídat si (neskákat do řeči) a chovat

se k sobě pěkně (nekopat, nestrkat se, nekousat kamaráda).

Protože jsme fakultní škola UP Olomouc, dostali jsme možnost zapojit předškolní děti do projektu „Druhý krok“, který je vede za pomoci kamarádů impulzivního štěňátka, šnečka a klidného králíčka, krok za krokem vlastními emocemi i vnímáním emocí druhých. Uvědomění si vlastních emocí a jejich zvládnutí dětem pomůže poznat, že emoce mají nejen oni, ale i ostatní. Postupně se učí rozeznat radost, zlost, smutek, znechucení, jaké pocity při nich mají, naučí se techniky zklidnění, když se zlobí.

Děti se učí vyslechnout kamaráda, umět mu poradit a pomoci, když je smutný.

Je velmi pěkné vidět, jak se každé dítě umí domluvit a hlavně omluvit, když kamarádovi nechtěně ublíží. Postupně si předškolní děti dané postupy chování automatizují a nepotřebují k řešení problémů dospělého, jsou schopné je řešit samostatně. Tím jsou připravené jít do první třídy a my, učitelky, máme radost, když to děti dokážou. Je to základ ke slušnému společenskému chování, které budou pro život potřebovat.

Blanka Cmolová, MŠ Rohatec

Poděkování děvčatům

V neděli 25. března se opět po roce nesl kulturním domem ve Strážnici zpěv lidových písniček. Tradičně se zde konala přehlídka dětských zpěváčků „Zpěváček Strážnicka k počtě Vaška Harnoše“. Bylo velmi milé poslouchat lidové písničky v podání více než třiceti dětí ze Strážnice a blízkého okolí, kterým je lidová píseň milá, blízká a s radostí se jejího zpěvu ujmají.

Chtěla bych tímto poděkovat jménem školy a zejména jménem svým třem žákyním, Lucy Lazar (1. třída), Julii Bravencové

a Kateřině Škromachové (4. třída), že se rovněž zúčastnily zmíněné přehlídky a s velkou důstojností reprezentovaly Rohatec. Krásně nastrojená děvčata v různých obměnách rohateckého kroje procítěně zazpívaly své písničky, které jim přirostly k srdíčku. Kéž by se i v příštích letech této přehlídky děti z Rohatce zúčastnily, aby bylo vidět, že i Rohatec se dále nese a šíří odkaz našich předků nejen v podobě dodržování lidových zvyků a tradic, ale že se i lidová píseň dál přenáší napříč generacemi.

Miroslava Veselská

Školní karneval

Školní karneval se stal už naší tradiční akcí a děti prvního stupně se na něj mnohdy těší celý rok! Letos se konal v pátek 2. 3. 2018 v tělocvičně naší základní školy. Do organizace se zapojili převážně žáci 9. třídy, ale také paní učitelky z 1. stupně. Účast dětí v maskách byla velká. A že se karneval vydařil, na tom mají zásluhu i rodinní příslušníci, kteří dětem pomáhali připravit či vyrobit velmi hezké kostýmy. Organizátoři se na karneval poctivě a zodpovědně připravili. Hned na úvod se pod vedením moderátorky programu, Natálie Brejškové z 9. třídy, jednotlivé třídy představily v maskách a společně se svými třídními učitelkami vyfotily. Kromě mnoha prin-

cezen, čarodějnic, vojáků, kovbojů nebo pirátů jsme viděli také např. Červenou Karkulku, mušketýra, bílou paní, jednorožce a mnoho jiných. Za zvuku hudby, kterou měla na starost Denisa Herzánová z 8. třídy, následovala promenáda tříd po tělocvičně, a poté se děti rozprchly s kartičkami k jednotlivým zábavným stanovištím, kde plnily nejrůznější úkoly – od tradiční střelby na branku, rybiček, slalomu či zhoupnutí na laně až po nezvyklé disciplíny Sirky do krabičky; Míčky ven! nebo Tea party.

Karneval si všichni užili, ohlasy byly kladné, poděkování patří organizátorům a všem dětem, které přišly v maskách.

Žáci IX. třídy ZŠ Rohatec

Základní škola a mateřská škola Rohatec, příspěvková organizace
Fakultní škola Pedagogické fakulty UP v Olomouci
Pozvánka na projektový den

„Učíme se trochu jinak“

který se koná 23. května 2018 od 8.00 do 13.00 hodin v ZŠ a MŠ Rohatec.
Žáci naší základní školy a předškoláci z mateřské školy si mohou prověřit
své dovednosti z různých výukových oblastí.

Rodiče i veřejnost jsou srdečně zváni k návštěvě základní školy.

Tento projekt je spolufinancován Evropským sociálním fondem a státním rozpočtem České republiky

Jak jsme se učili plavat

„No, babičko, řeknu ti, že od ledna jsme se moc těšili – že znovu budeme jezdit na plavání! Nemohli jsme se dočkat, až výuka začne. Nastal 10. leden a bylo to tu! Autobus nás očekával před školou...“

Po první hodině, kdy jsme byli přezkoušeni, jak kdo plavání z loňska umí, jsme byli rozděleni do čtyř skupin. Na začátku hodiny

se vždycky voda zdála studená, ale moc se mi líbilo, že jsme měli „volné plavání“. Lovili jsme kroužky, plavali na všechny možné způsoby a taky se klouzali na klouzačce, to mě bavilo ze všeho nejvíc. Skákali jsme, plavali a vylepšovali naše plavecké schopnosti a s napětím a trochu i lítostí jsme očekávali poslední lekci, kdy se sice s plaváním rozloučíme, ale kdy se konají také závody.“

I takto začíná jedno ze slohových cvičení žáků III. A., kteří se letos spolu se spolužáky z III.B a II. ročníku účastnili výuky plavání. Pro naše ostrášené třetáky můžeme

klidně říci – v „našem starém dobrém bazénu v Ratíškovcích“, jelikož zde děti absolvovaly výuku již minulý rok.

Někteří „nováčci“ se vody přestali bát, jiní získali základní plavecké dovednosti, ostatní ty své dosavadní vylepšovali a zdokonaľovali. Také jsme získali pojem o průběhu poskytování první pomoci tonoucímu a zopakovali si dobře známá čísla tísňových linek. Zkrátka a dobře, i díky milým a usměvavým odborným instruktorům, přátelskému prostředí ratíškovického bazénu a dobrému pocitu při překonávání

osobních hranic, jsme si plavání moc užili.

Třetáci se tedy touto vzpomínkou s plaváním rozloučí, druháci se již těší na příští rok a nové zážitky.

Lekce plavání pohledem žáků III. A

Přehlídka recitátorů

Již tradičně se na jaře setkávají žáci naší školy nad nejkrásnějšími básněmi i úryvky z prózy.

Nácvikem recitace strávili žáci několik týdnů. Nestáčí básničku umět nazpaměť, důležité je znát význam textu, recitovat zřetelně, s citem.

Nejšikovnější recitátoři se zúčastnili okresního kola Recitační soutěže v Hodoníně.

Za mladší děti recitovala Maruška Robková, za starší žáky Magda Strnadová.

Oběma dívkám děkujeme za vzornou reprezentaci školy.

Vedení ZŠ Rohatec

Život s hendikepem

Ve středu 28. 3. 2018 se žáci 4. ročníku pokusili vžít do dětí s hendikepem. V rámci CO a PO měli zapůjčené dva dětské invalidní vozíčky, s jejichž pomocí zdolávali nástrahy „běžného“ školního dne, jako například otevřít si dveře, přejet práh, napsat něco na tabuli, pohybovat se po chodbě. Tedy činnosti, které vykonáváme tak nějak automaticky, ale na vozíčku pro nás představují často velký problém. Někteří žáci si také vyzkoušeli jízdu výtahem či plošinou pro vozíčkáře, která je na naší škole nainstalována.

Všechny děti tuto činnost braly velmi zodpovědně. A i přesto, že jsme si dopoledne užili, shodli jsme se na tom, že život „na vozíčku“ není vůbec nic lehkého.

Alena Zborovská, ZŠ a MŠ Rohatec

KULTURA

Muzeum představuje brouky a motýly

První dubnovou sobotu byla v roha-
teckém muzeu zahájena výstava Hmyz
lesů, vod a strání jihovýchodní Moravy.
Návštěvníkům se představuje pestrá škála
zástupců hmyzího světa našeho regionu,
pečlivě rozdělená dle jednotlivých bioto-
pů. Doplnějí ji unikátní sbírky exotických
brouků a motýlů. Velmi zajímavé jsou
i exempláře cizokrajných kudlanek, stra-
šilek a rovnokřídlých. Veškeré exponáty
zapůjčili zástupci Moravského zemského
muzea v Brně, Petr Baňar a Jiří Procházka.
Pokud jste ještě nestihli aktuální výstavu
navštívit, máte čas do konce dubna, vždy
v sobotu a neděli od 15:00 do 18:00 hodin.

Luděk Durdák

Co by měl můj syn vědět o světě

V polovině února proběhlo v naší obci krásné divadelní představení tzv. listování se známým hercem Lukášem Hejlíkem. Rohatec překvapil a v hledišti se konečně našlo více než 100 diváků, kteří měli možnost vidět vynikající výkon tohoto mladého herce, kterého vidáme především v televizních seriálech. Jak už název příspěvku napovídá, téma bylo vtipné, a každá věková kategorie v sále se jistě v některých popisovaných situacích našla, a rozpomněla se na své rodičovské chvíle. Lukáš nebyl v Rohatci poprvé a doufáme, že ani naposled.

V letošním roce má knihovna naplánováno několik divadelních představení pro rodiče s dětmi. A stejně tak nezapomínáme ani na dospělé kultury chtivé zájemce. Jen máme vždy obavy, aby přišel dostatečný počet diváků. Není problém pozvat známé herce z Prahy, ale asi bychom se styděli, kdyby na ně přišlo méně než 100 lidí. Věřím, že Rohatčané mají o kulturu zájem a postupem času si dovolíme i další velká představení. O termínech se vždy dozvíte z obecních stránek, FB, rozhlasu, či kabelové televize.

Jara Adamec, starosta

Strípky z knihovny

• Březen - měsíc čtenářů

- v březnu si přišli prohlédnout knížky i knihovnu předškolači, třída Sluníček
- uskutečnila se výstava Jižní Morava čte, projektu pořádaného MZK Brno a Městskou knihovnou Břeclav, za podpory Jihomoravského kraje

• Dotace

Knihovna byla úspěšná a získala na svou činnost pro letošní rok finanční prostředky z rozpočtu Ministerstva kultury u těchto projektů:

- Knihovna 21. století - 10 000 Kč
- VISK3, modernizace knihovního systému - 80 000 Kč

• Co jsme pro vás připravili

12. dubna 2018 v 16 hodin, v KD, pro děti i dospělé uvede Dětské kočovné divadlo Kyjov pohádkové operky: Dlouhý, Široký a Bystrozraký, Neposlušná kůzlátka, O zvířátkách a loupežících

17. dubna 2018 beseda s Petrou Braunovou, pro žáky základní školy

24. dubna 2018 v 18 hodin, v KD, Žitkovské čarování, povídání s Jiřím Jilíkem o pravdivém příběhu žitkovských bohyní, po stopách lidové magie v Bílých Karpatech, za hudebního doprovodu Gajdošů z Kopanic

Výměnný fond - k dispozici jsou nově dodané knihy z výměnného souboru regionálního oddělení MěK Hodonín. Jen si přijít vybrat. Těšíme se na vás.

Jana Charvátová

Příběh o kouzelné studni

- vítězný příběh z II. kategorie místního kola soutěže Jižní Morava čte 2017

Všechno to začalo, když se jednou loupežník Žilka vracel z výpravy. Šel kolem kouzelné studny v Rohatci, kde uviděl, jak se ve studni něco zatřpytilo. Přišel blíž a uviděl krásnou dívku, která právě vylézala ze studny, protože potřebovala pozalévat okolní květiny a stromy. Žilka ji uviděl a řekl si: „Ach, ta je krásná“. Měla na sobě světle modré šaty, na hlavě modrou čelenku s kapičkami a střevíčky se stejnými kapičkami.

Žilka došel k ní a řekl jí: „Ahoj, jak se jmenuješ?“ a povídá dál: „já jsem loupežník Žilka, jak se jmenuješ ty?“ „Já jsem vodní víla Kapička“, povídá víla, „budeme kamarádi?“ „Ano, můžeme!“ Od té doby se Žilka s Kapičkou scházeli každý den u Žilkova dubu v Rohatci.

Po dvou měsících se Žilka rozhodl, že Kapičku požádá o ruku, protože ji má moc rád. Jednoho dne řekl Kapičce: „Vezmeš si mne?“ Ale Kapička mu odpověděla: „Promiň, ale já nemůžu, můj otec by se zlobil. Jedině až složíš zkoušku.“ „Dobrá, tak já to zkusím“, odvětil. Šli za jejím otcem, vodníkem Vlnkou, který jim řekl, že Žilka musí uřezat ten největší a nejsilnější strom v Rohatci, který stál u kapličky. „To je ale velký strom!“ řekla Kapička. „Já se půjdu zeptat víly Pomněnky, ona se mnou chodila do školy modrých víl.“ A tak utíkala a víla Pomněnka jí řekla, ať se poradí s dědou Pilkou, a on jí dal kouzelnou pilku, se kterou Žilka strom snadno uřezal. Pak zašli ke Kapiččinému otci Vlnkovi a on Žilkovi Kapičku za ženu dal. A byla velká svatba, u samotného Žilkova dubu. Pozvali všechny, kteří jim pomohli. A co velký strom u kapličky? Tak ten už tam nestojí, protože ho Žilka z lásky uřezal...

*Silný je Žilka,
pilku mu daroval Pilka,
pilečka mu pomohla,
do stromu si zaběhla.
Žilka dostal Kapičku,
neuronili ani slzičku.*

Petra Vacenovská, 11 let

Princ snů

– soutěžní příspěvek v soutěži Jižní Morava čte 2017

Zajímá vás, co se děje ve vaší hlavě? Jmenuji se Ellisabet, ale říkají mi Elli. Zpět k věci. Víte, jak jsem mluvila o té hlavě? Věřte tomu nebo ne – já vám to řeknu. Měla jsem k tomu příležitost. Začalo to takto:

Jednou jsme jeli v autě a naboural do nás nákladák. Neskotčilo to moc slavně. Kamióňák z toho vyvázl živý a zdravý, ale u nás to skončila takto... Táta skončil na vozíku, máma měla dlouhé rehabilitace a já jsem skončila v kómatu. Byla jsem v něm 2 týdny. Byla tam i se mnou Týna.

Jako by byl ten kómat portálem do Týniny hlavy. Když jsem se po nehodě probudila, byla jsem ve tmavé nekonečné místnosti s jedním oknem. Když jsem pootevřela dveře, vykoukla na mne neskutečná sluneční záře. Jak jsem si protřela oči, uviděla jsem překrásnou krajinu. Stromy tu byly z lízátek, byl tu i pes, který dělal stojku.... a perník, co letěl z nebe. Jak jsem jen do té louky vkročila, na hlavu mi nasadili ptáčky korunku a měla jsem na sobě překrásné šaty. Šla jsem tou nádhernou loukou až k zámku. Byl překrásný. Tak krásný a obří zámek jsem nikdy neviděla (je to taky první zámek, který jsem viděla). A protože jsem měla na sobě pořád krásné šaty, strážce mne pustili dovnitř. Ale jakmile jsem vešla na nádvoří, šaty se změnily v obyčejný vesnický oblek a já jsem rychle utekla pryč, aby mne neviděli strážce. Vešla jsem do zámku, ale bylo tam pusto. Neviděla jsem ani živáčka. Prošmejdila jsem to tam úplně celé. A věřte mi, že to bylo těžké prohledat ten celý obří zámek.

V tom jsem ale uslyšela tichounek vzlykání a vzdychání: „Achych, ach, vzdych, vzlyk...“, které vycházelo ze zlatých dveří posázených diamanty. Zaklepala jsem, pootevřela dveře a uviděla vychrtlého mladíka. „C-copak se ti sta-talo? Proč js-si tak smutný?“ vykoktala jsem ustrašeně. „Ach já... vzlyk. Ty asi nejsi zdejší, co?“ a otočil se na mne. „Áááááá! T-t-t ty j-ji b-bez o-o-oblič.“ „No jo, no, jo. Budu ti o tom muset hodně vyprávět. „A vůbec, co tady dělá taková holka z vesnice jako ty?“ „J-já ani nevím. Nějak jsem se tu ocitla.“ Řekla jsem a trochu se pousmála. „Začalo to takto: Jednoho dne jela Týna – teď jsi v její hlavě.“ „Cože, v hlavě?“ „Ano, ale to ti vysvětlím pak. Týna jela v nákladáku s jejím tátou a ten byl opilý a narazil včera do jiného auta a Týna je teď v kómatu.“ „Ale počkat, počkat! Stalo se to včera?“ „Ano.“ „Tak v tom autě jsem byla já, máma a táta. Probudila jsem se z té nehody tady. V Týnině hlavě“, dodala jsem. „Moment, něco jsem o tom četl...“ Princ se zvedl z postele a šel ke skříni.

Otevřel ji a věřte tomu nebo ne, tou skříní prošel – byl to tajný vchod. Šla jsem za ním a ocitla se v obří knihovně. „Čtení je můj koníček!“ prohlásil princ. „Á, tady to je“, řekl a vytáhl velkou knihu. Nalistoval stranu 582 a začal číst. „Když se dvě až tři bytosti z lidského světa dostanou do kómatu ve stejný den, a následně budou uloženi do stejné místnosti, může se u nich projevit syndrom Krále snů, Edvarda III. - a u vás je to takto. Ty éééh.“ „Ellisabet Rossová, ale říkej mi Elli.“ „Ahá! Tak ... ty Elli jsi teď v Týnině hlavě a ona je pravděpodobně ve tvé.“ „Tak ti děkuju... éééh... pane.“ „Princ Snů, Richard Elimín Paul Emil Hlavní, z Týniny hlavy.“ „Éééh... dobře... Richard Ema...éééh...“

teda... Emilinus. Můžeš mi říkat Paule.“ „Tak dobře, Paule“, řekla jsem a oba jsme se začervenali a já jsem tak trochu zakoketovala, i když mi to přišlo trochu divné, protože Paul nemá obličej. Zadívala jsem se smutně na tu jeho prázdnou tvář.

Ale co to?! Paul měl nos! „P-P-Paule! Ty máš...“ „Nos. Ano, já vím. A teď ti musím něco důležitého říct. Když je teď Tina v kómatu, už jí nezbývá moc sil, a naše město Snů to sdílí s ní. Musíme ji probudit, aby se s ní nezhroutilo.“ „A jak?“ „To ještě musíme vymyslet“, řekl Paul. „Musíme jít do hlavního velitelství, abychom se dozvěděli víc. Ale dá se tam dostat jen myšlenkovým expresem a ten jede jen ve 12:00 hodin“. Hned jsme se vydali do města. To byla nádhra! Byla tam i kašna. Byla tak překrásná. A protože byl u ní nápis: PITNÁ VODA, a protože měl Paul žízeň, napil se. „Ellisabet Rossová!“ „Paule, copak?“ „Ellisabet!“ „Paule?“ „Elli!“ „Paule? Copak?!“ „Já, nóó... éééh... cítilas někdy takový pocit? Takový hřejivý pocit útěchy a bezpečí!“ vyhrkl Paul. „Ten pocit jsem cítila. Zrovna když jsem tě poznala.“ Pípla jsem a začervenala se. „Ellisabet Rossová! Chci být navždy s tebou!“ vyhrkl Paul na mě a já v šoku se pokoušela mluvit dál: „No... já... ale“ a omdlela jsem. Paul mě rychle přenesl do nejbližší nemocnice. Doktoři si nevěděli rady a Paul byl z toho zoufalý. Doktoři nás nechali o samotě. Paul si povzdechl, objal mě a do očí se mu navlil roj slz. Když jeho první kapka dopadla na moji tvář, probudila jsem se. Paul byl šťastím bez sebe a začal křičet na celé kolo: „Já věděl, že to dokážeme!“ První jsem se lekla, ale Paulovo náručí a jeho hlas mě uklidnil.

Jak jsem si protřela oči, nevěřila jsem jim! „Ty... pusa... mít!“ vyhrkla jsem samým vzrušením. „Takže my tu místo Elli máme nějakou Indiánku!?“ řekl Paul a oba jsme se tomu zasmáli. Doktoři jen nevěřicně kroutili hlavou „A teď si pospěšme! Jinak nám ujede vlak!“ řekl Paul. Utíkali jsme, co nám nohy stačily. Přišli jsme pozdě – myšlenkový expres právě odjel. Tak jsme šli do města. Perfektně jsme se tam bavili. Byl večer, a protože už bylo pozdě na to, jít zpět do zámku, rozhodli jsme se přespat v hostinci. Při večeři jsem si všimla chlápka, co po mně pořád pokukoval.

Večer se mi spalo náramně. A víte, jak jsem mluvila o tom chlápku? Tak ten mě v noci unesl. Probudila jsem se svázaná v nějaké ošklivé barabizně. „A teď budeš jen má!“ řekl ten chlap. „Hmhmmhnm!“ pokoušela jsem se mluvit. Paul se mezitím probudil a začal mne hledat. Potom ho napadlo zeptat se hostinského, jestli někdo brzy ráno neodešel. „Ano, pan Lival Lupič.“ A Paul se mne hned vydal hledat. Našel mne, popral se s Lívalem a osvobodil mě. „A honem k myšlenkovému expresu!“ Stihli jsme to! Byla to nádhra! Ten výhled! Hlavní velitelství je BOŽÍ! Mimochodem, hlavní velitelství se tyčí přímo nad středem Propasti zapomnění. Hlavní velitelství je PŘEKRÁS-NÉ!

Privítaly nás hlavní emoce, co zde žijí – no vlastně PŘÍVÍ-TALA nás jen Radost – ostatní emoce z nás zrovna moc šťastné nebyly. „Fuj, co to máš za hadry!“ vyhrkla na mne Nechuť. Asi nevěděla, že to je noční košile. „Vypalte vy **** a ****!“ vulgárně na nás vyletěl Vztek. „To-to j-je vr-rah?!?!“ ustrašeně vykoktal Strach. A Smutek (Depka)??? Někdy se jen ozvalo: „Vzlyk, vzlyky, vzlyk“ a popotahování. „Čau Radosti!“ vyhrkl Paul, jak se máš? Potřebovali bychom radu.“ „Mám se RADOSTNĚ! A ta rada? Povídej... A kdo je ta... no... ta... - ona?!“ Řekla Radost a vztyčila ke mně prst. „Tohle je Ellisabet – Elli – skvělá kámoška. „Ó, tak čau Elli!“ vyhrkla Radost, potrásla mi rukou, že mi ji málem utrhla a roztomile se pousmála. „Co máte za problém?!“ „Jak vidím, Vztek není moc ve své kůži!“ řekl Paul. „Právě naopak! Je ve své kůži až moc! Nevidíš, jak je vztek-

lý? Je vztekly, že nemůže za Týnu zuřit, protože... nooo... víš... A taky je vztekly, že nemůže jít tedy aspoň pryč z velitelství. My mu říkáme, že ne, že se Týna může probudit a nebude mít emoci Vztek“ vyhrkla Nechuť a zakoulela očima. „No a Radosti, ta rada. Jak můžeme zachránit Týnu?“ zavedl zase řeč Paul. „No, to nevím..... Počkat! Mám nápad! Musíme ji probudit!“ „No ale jak?“ „Přemysleme, co vždy Týnu probudí. Co třeba... NOČNÍ MŮRA! Ano, noční můra! Ta každého probudí!“ „Děkuji, už vím, co udělám,“ řekl Paul, rozloučili jsme se a odjeli jsme vlakem. Pak jsme se vydali do Propasti zapomnění, do rokliny, kde jsou uzamčené zlé sny.

„Tady je Bo-bo, Týnina největší noční můra“, řekl vážně a chytře Paul. „A k-kdo je ten Bo-bo?“ „To je ten nejstrašidelnější klaun!“. Jako by hrozivě řekl: Hned, jak ho vzbudíme, odvedeme ho do Snového zámku, tam se promítají všechny sny.“ Došli jsme

až k velkému klaunovi, spíš k velké klaunovské obludě. „Bobo, vstávej!“, řekla jsem ustrašeně. A v tom křikl Paul: „Bo-bo! Na-hoře je oslava! Bo-bo vstávej!“ „Chrrr. Áááá... oslava? Oslava!“ vyhrkl Bo-bo svým hlubokým hlasem a hlučným dupotem vyrazil. Vtrhl do zámku snů, uprostřed snu začal dělat ksichty, všichni začali ječet, vyhlásil se poplach... a Bo-bo řekl: „Kdopak tu má oslavu?“ V tom se stal zázrak! Týnu to probudilo! Ne, vlastně se stal dvojitý zázrak, protože Bo-bo spadl na Elli a ta se vystrašením taky probudila. Hned si pro mne přijeli rodiče. Byl s nimi i celkem hezký kluk. „Elli, jsem rád, že jsem s tebou!“ „Kdo jsi?“ „Já? Oh, ano, já jsem Paul.“ „Paul?“ „Ano! Jen se mi změnil obličej, jak jsem šel za tebou!“

Elli a Paul měli spolu svatbu a žili šťastně se svými dětmi Nikol a Emmou až do smrti.

Marie Robková, 9 let

Divadelní Plejtvák připluje do Rohatce

Někteří z vás mají jistě v paměti divadelní komedii „Hřbitovní aktovky“, s níž náš soubor Svatopluk vystoupil na rohateckých prknech loni v prosinci, tedy nedávno. Od té doby jsme připravili zase něco nového a v předvelikonočním týdnu se konala na domácí hodonínské scéně premiéra komedie Plejtvák. Zůstali jsme u českého autora i v Praze coby

dějišti hry. Milan Šotek napsal, jak sám říká, komedii „realizovaných metafor české malosti a uměleckých kompromisů“ (Do muzea jen když se zbavíš obratlů). V hodonínském kulturním domě se sešlo hodně diváků, což nás velmi potěšilo. Z Prahy přijel sám pan autor. V hledišti bylo vidět i rohatecké zastoupení, v čele se samotným panem starostou.

Rohatečtí zahrádkáři (ZO ČZS) ve spolupráci s obecním úřadem nás pozvali a v neděli 14. října se bude v kulturním domě hrát zase divadlo. A že je to až za půl roku? Vše běží mílovým krokem, Velikonoce za námi, jaro v plném proudu, léto na dosah, hody na dohled, a pak už je podzim a Plejtvák... připlouvá. Těšíme se do Rohatce.

Za DS Svatopluk Vladimír Jašek

Mladé umělkyně – pozvánka

VÝSTAVA MLADÝCH UMĚLKYNĚ

ERIKA ZYCHOVÁ - 17 LET

MARKÉTA ŽOCHOVÁ - 17 LET

studentky střední školy
ve Strážnici

obor grafický design

MUZEUM ROHATEC

12. - 27. května 2018
vždy v sobotu a neděli v 15 - 18 hod.

Subjektivní kulturní okénko šéfredaktora

Národní galerie vystavuje koberec proslavený Karlem Čapkem – čintamani a ptáci. Jistě si vzpomínáte na slavný film.

Skvělá konceptuální umělkyně Kateřina Šedivá připravila českou expozici architektury pro bienále v Benátkách. Její projekt zkoumá, jak cestovní ruch ovlivňuje život ve městech.

Světznámý fotograf Josef Koudelka vystavuje v Umprum své proslavené sbírky fotografií jako jsou Invaze 68, Cikáni,

divadelní záběry ze šedesátých let, ale i věci let nedávných. Výstava je nádherná.

Dokumentární snímek Planeta Česko zve do tuzemské divočiny. Právě přichází do kin. Tam už je komedie Ztratili jsme Stalina, která byla v celém Rusku zakázána za znevažování Stalina, který je neustále nejpoblárnější osobností v této zemi.

Obec Rohatec vyhlašuje fotografickou soutěž pro amatérské fotografy

„Vyfoť svůj Rohatec...“

Máte v obci a nejbližším okolí svá oblíbená místa, útočiště, kam se rádi vracíte? Zachytili jste zajímavý okamžik, detail či zákoutí, který, ač jej máme tak blízko, mohl zůstat pohledům ostatních skrytý? Podělte se s námi o něj...

Cílem soutěže je naši dědinu na první pohled tak známou a každodenní ukázat vašim pohledem. Motiv snímků je libovolný, mělo by z něj však být zřejmé, že pochází z Rohatce. Může se tak jednat o krajinnou fotografii, zátiší, detail, makro nebo reportážní či dokumentární snímek. Fotografie nemusejí být nutně pořízeny po datu vyhlášení soutěže, mohou být pořízeny dříve.

Pravidla soutěže:

- Organizátorem soutěže je Obec Rohatec, IČ: 00488526, se sídlem Květná 359/1, 696 01 Rohatec (dále jen organizátor).
- Soutěž je určena pouze amatérským fotografům.
- Soutěž je vyhlášena ve dvou kategoriích:
 - Děti a mládež do 15 let
 - Dospělí od 15 let
- Jeden soutěžící může přihlásit maximálně deset fotografií, za soutěžní fotografii bude považována fotografie v digitální podobě ve formátu JPG, s minimální požadovanou velikostí nejméně 3200*2100 pixelů, maximální velikost fotografie není stanovena. Fotografie mohou být barevné i černobílé.
- Své fotografie musí soutěžící zaslat e-mailem na adresu: kultura@rohatec.cz nebo zaslat poštou, či doručit osobně na přenositelném médiu (USB, CD, DVD) na adresu: Obec Rohatec, Květná 359/1, 696 01 Rohatec. Poskytnuté datové nosiče nebudou soutěžícím vráceny.
- Fotografie je možné do soutěže doručit v termínu od 1. 5. 2018 do 30. 9. 2018.
- Povinnou součástí přihlášené fotografie je průvodní informace, která musí obsahovat jméno autora, adresu, telefonní číslo, emailovou adresu, název fotografie, datum vzniku a stručný popis fotografie.
- Zasláním nebo doručením fotografie do soutěže účastník poskytuje organizátorovi bezúplatné autorské právo k neomezenému užití takové fotografie. Soutěžící souhlasí s publikováním zaslaných fotografií v tiskové nebo elektronické podobě vč. uvedení jména autora bez náro-

ků na honorář. Organizátor má právo rovněž upravit poskytnuté fotografie dle vlastního uvážení.

- Soutěžící uděluje organizátorovi souhlas se zpracováním zaslaných osobních údajů pro účely organizace soutěže ve smyslu zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů. Účastník dále souhlasí s případným zveřejněním svého jména ve sdělovacích prostředcích a na webových stránkách organizátora v rámci vyhlášení výsledků soutěže a rovněž při publikování zaslaných fotografií v tiskové nebo elektronické podobě.
- Soutěžící prohlašuje, že je autorem zaslaných fotografií a/nebo osobou oprávněnou k výkonu autorských práv, opravňujících jej k účasti v soutěži se všemi právy a povinnostmi s tím spojenými. Dále soutěžící doloží písemný souhlas s užitím fotografií organizátorem od osob, které jsou případně zachyceny na fotografiích nebo jejichž osobnostních práv by se mohly fotografie dotýkat a to zejména s publikováním zaslaných fotografií v tiskové nebo elektronické podobě.
- Zasláním nebo doručením fotografie soutěžící bezvýhradně souhlasí s těmito pravidly soutěže.
- Organizátor má právo tyto podmínky kdykoliv změnit či doplnit uveřejněním nových podmínek na webových stránkách organizátora.
- Organizátor má právo z vážných důvodů soutěž zrušit. V takovém případě bude zrušení oznámeno na webových stránkách organizátora.

Vyhodnocení soutěže:

- Odborná porota složená ze zástupců obce vybere za zaslaných soutěžních fotografií dvacet z každé kategorie, tedy z kategorie Děti a mládež do 15 let a kategorie Dospělí od 15 let. Ty budou následně prezentovány na internetových stránkách obce a uskuteční se také jejich výstava v obecním muzeu. Návštěvníci výstavy svými hlasy rozhodnou o vítězích jednotlivých kategorií. Autoři nejlepších tří fotografií v každé kategorii budou oceněni dárkovými poukazy na nákup zboží v obchodech Alza.cz nebo Megapixel.cz.
- O získání výhry bude organizátor výherce informovat telefonicky nebo emailem. Výhry v soutěži nejsou právně vymahatelné.

OD NAŠICH PŘÍSPĚVATELŮ

Pes přítel člověka

Rčení, které člověka provází odedávna, stejně jako domácí zvířata samotná. Pes je mezi nimi skutečným králem. Různé druhy člověk využívá k mnoha užitečným činnostem, nebo se mohou stát nezbytnou součástí člověka s postižením. Dovedou těmto lidem usnadnit jejich život, nebo lidem osamocným být věrnými společníky. Jejich zvláštní psí inteligence a výborný čich jsou nepostradatelnými pomocníky. V domácnostech jsou věrnými druhy dětem nebo nezbytnou ozdobou domácnosti někdy až s přehnanou péčí. V poslední době jsme je však povýšili na domácí mazlíčky, zvláště ty menší druhy. Provázejí nás na procházkách, nebo je

v zimním období jen venčíme. I zde však potřebují nezbytnou péči jejich majitelů. Právě toto je často zanedbáváno. Každý by měl po jejich nutné potřebě uklidit. Jinak by se na různých veřejných místech nepovažovaly psí exkrementy. Na trávnících, nebo i na dlážděných chodnících. Někdy je to zapomnětlivost majitele, někdy lhostejnost nebo neúcta k čistému prostředí nebo snad neslušnost ke spoluobčanům. Již několikrát v obecních novinách si lidé na tento nešvar stěžovali, zvláště rodiče malých dětí. Asi nejvíce přitahuje hezký, udržovaný trávník kolem kostela nebo trávník u kulturního domu a hřiště v Kolonii. Působí velmi trapně až ne-

příjemně, když lidé vycházející z kostela po rozloučení se zesnulým musejí překračovat nechutné zbytky po domácích mazlíčcích, nebo je rozšlápnou. Na hřiště psi nepatří vůbec. Nejvíce je vše patrné po zimním období. Obecní úřad zdarma nabízí sáčky pro úklid exkrementů, sáčky jsou i ve skříňkách na vybraných místech, Můžete je pak odhodit do komunálního odpadu. Nedávno jsem v jednom nejmenovaném městě zahlédl na podobné skříňce obrázek mile vzhlízejícího psíka s velkým nápisem „MÁŠ-LI MNE RÁD, TAK TO PO MNĚ UKLIDÍŠ“. Stejný nápis byl i na sáčku.

Zdeněk Bíza

Je něco nového?

Na moji obvyklou otázku „Co nového v dědině?“ obvyklá odpověď: „Nic, co by bylo“. No nic, když nic, tak nic. Asi jsem se tázaného nechtěně dotkl tím v dědině. Asi proto, že autobusová zastávka nese hrdý název Náměstí. Ale to se může lehce přejmenovat na Náves. Zastávka Na Kopci byla ještě nedávno ohlašována milým dámským hlasem jako Na kopečku.

Vlastně, co ještě může být nového. Chodníky, záhony, silnice, to už se bere málem jako samozřejmost. Veřejné budovy

jako školy, radnice, hřiště, nesou znaky péče řádného hospodáře. Co víc? Jen taková taký maličkost. „U Capitů“ je nová a docela útulná místnost, vhodná pro menší i větší rodinnou událost. K příjemnému posezení je odborný personál připraven přispět svým uměním kuchařským i číšníckým. Zkrátka, je u nich příjemně a mile. Pokud mně nevěříte, přesvědčte se sami.

Zakusil a doporučuje Vlastimil Hlaváč

Jaro je tady

*Zima pomalu ztrácí dech
a sníh je už pomalu pryč,
zelenají se listky na stromech,
na zahrádce vykvétl petrklíč.*

*Slunce zas svítí, krásně hřeje,
kvetou krokusy i bledule,
vpředu pak zlatice je,
řádek tulipánů a primule.*

*Další se zvolna rozvíjejí,
na louce zelená se tráva,
ptáčkové svou píseň pějí,
jaro už je tady, sláva.*

*Hola, no tak vstávejte,
rychle ven spěchejte,
je tu jaro, slunce svítí,
na zahrádce kvete kvítí.*

Radim Gerhard

Nová čapí sezona

Koncem března, jako již tradičně, se objevil na komíně náš Pan čáp.

Letos ale probíhalo „osídlování“ komína oproti loňsku zcela odlišně. Minulý rok totiž čáp čekal se stavbou hnízda na part-

nerku. Tentokrát se sám hned po přiletu pustil do práce, takže partnerka se mohla rovnou zabydlet. Tak našemu párečku držme palce, aby se sezona i nadále příznivě vyvíjela.

Vlasta Lužová

Putování Rohatcem (6. část)

O dalších zajímavostech z Kolonie se můžete dočíst v Rohatecké obci č. 1 z roku 2007. O Kolonii v tomto zpravodaji poutavě a pravidelně informuje pan Bíza. V mnohém bych se jen opakoval nebo, jak se u nás říká, nosil dříví do lesa. Ale mohu říci, že Kolonka je má srdcová záležitost. Prožil jsem tam mládí a mám na ni ty nejlepší vzpomínky. Jako dítě jsem trávil život na nádraží. Pozoroval jsem vlaky. Nejříve tažené parními lokomotivami, následovaly je motorové. Nejvíce bylo ruských, zvaných sergej, a když se trať elektrifikovala, byly to mašiny na elektrický pohon, naší výroby. Když se před pár lety dráha otevřela i jiným dopravcům, registruji moderní osobní vlaky z Rakouska, Maďarska, Polska a mnohé jiné. Největší provoz na nádraží byl v šedesátých letech. To jelo denně několik vlaků s uhlím z Ratíškovic, posun přistavoval vagonů do Impregny, na silo, do Maryše, Kovošrotu, občas do Armaturky. Osobních vlaků, ale i nákladních, bylo daleko víc než v současné době. Na překladišti u nádraží byl taky frmol. Překládalo se dřevo, klády, průmyslové zboží, hnojiva, osiva a mnoho dalšího. Nyní je nádraží oproti létům minulým jako mrtvé. Vlečka do Ratíškovic zrušená, do fabrik navážejí a odvázejí zboží kamiony. Na samotném nádraží rovněž není ani živáčka. Nejsou tam posunovači, tranzitěři ani výpravčí. Zůstala hospoda, a i tam chodí podstatně méně lidí, než dříve.

Vzpomínám i na to, jak jsme si hráli v lesíku, kde je dnes silo. Dováděli jsme v pískovně, jezdili na vozících, v zimě se tam dalo dobře sáňkovat. V současné době je celý prostor zasypaný odpadky a zarostlý lesem.

Nezapomenutelná pro mne a mnoho dalších zůstane Maryša. Jen ty vůně, které se odtud nesly. Vůně pražených kakaových bobů, nugátu nebo pralinek nás uváděly k šílenství. Později, to jsem již pracoval v družstvu, naši koňari, hlavně v zimním období, vyváželi stavební i jiný odpad. Bonusem jim za práci byl „přídel gamaje“, to byl lihový odpad, ve kterém byly naloženy višně, které sloužily jako náplň do pralinek. Aldamáš, kdy se popíjela již zmíněná kořalka, pak stál za to. Nezapomenutelné zůstanou i akce v maryšácké jídelně, která byla přístupná veřejnosti, ať už to byly soutěže ve stolním tenise, ale i jiné hry, akce v aleji apod. Je jen škoda, že mnohé, co Maryša vybudovala, již v současnosti není nebo neslouží svému účelu. Jde například o saunu, o stylizovanou kašnu v její blízkosti, mateřskou školku, ubytovnu a další.

V podobném duchu bych mohl mluvit o Soboňkách. Jako kluci jsme chodili do téměř již opuštěné mramorárny. Na památku jsme si nosili domů leštěné mramorové destičky nebo i nepodařené, vyházené výrobky. Atrakce pro nás byla i stavba rybníků. Již dokončená stavba byla poškozena velkou vodou. Došlo k protržení hráze a valící se voda zaplavila pole i domky. Příčinou bylo, že se ucpal kanál, který sváděl potok pod fabrikou. To se událo v roce 1954. Hráze rybníků se následně opravily. Rybníky sloužily k chovu ryb, zimní i letní rekreaci. Na severní straně si občané stavěli rekreační chaty. Pravidelně o prázdninách se tam konala gymnastická soustředění. Rekreaanti měli možnost občerstvení. Vše bylo narušeno odprodejem rybníků do soukromých rukou. Je tam zákaz bruslení i koupání. Škoda, moc velká škoda.

Projdeme-li Soboňkami, přijdeme do Závídova. To byly a jsou dosud nej kvalitnější pozemky na katastru. Dříve celý tento areál patřil strážnickému panství. Zde byla pěstována cukrovka pro cukrovar. Na okrajových lukách se pásli dobytek, převážně ovce. Po vzniku republiky byly pozemky rozděleny a přiděleny rohateckým, vacenovským a vracovským občanům. Asi v roce 1900 byla vysazena topolová alej, jeden kilometr dlouhá. Byla pěkná. Dnes, bohužel, jsou zde chátrající stromy, obrostlé keřovými. Celé území bylo často zaplavováno. Proto v šedesátých letech byla zbudována protipovodňová ochranná hráz.

Řeka Morava v této oblasti vytvořila pozoruhodné meandry. V okolním lese hnízdí volavky, čápi, na strmých březích ptačí krasavci lednáčci, dříve zde byly hojné i břehule, nyní je není mnoho vidět. Co je ale vidět, tak to jsou bobři. Páchají škody, množí se i v důsledku toho, že jsou chráněni, poměrně rychle. Okouzleni přírodou jsme se dostali kolem Hostěšiny zpět na Kolonku. A již jen krátce. Přejdeme po mostě, postaveném v letech 1960 až 1962, na druhou stranu řeky.

Pohledem na levou stranu směrem ke Strážnici jsou pozemky zvané Opleta. Od řeky jsou chráněny hrází, táhnoucí se od Strážnice až po kanál. Vybudovány byly současně se stavbou Baťova kanálu. Docela dobře chránila pole a louky od záplav. Nevydržela pouze v roce 1997. Bylo to v létě. Proudící voda zaplavila velké území, přetékala přes silnici a ohrožen byl provoz i na lokálce do Sudoměřic. Jezero to bylo opravdu veliké. Na vodní hladině se odrážela Strážnice i celé pohorí Karpat. Po opadnutí vody se nacházely ryby na celém území. Bylo vidět, kolik ptactva zde žije. Od čápů počínaje, volavky, údajně byl zahlédnut i orel mořský. Tlející voda a zahňívající tráva způsobily, že vzniklý zápach cítil ještě měsíc po opadnutí vody. Hydrologové tvrdili, že rozliti takového množství vody zachránilo Hodonín od záplav.

Přejdeme-li železniční trať na Sudoměřice, narazíme nejdříve na Mariovou struhu. Je to zbytek původní vodoteče, kde proudila Morava. I přes různé úpravy pozemků a hrází tato vodoteč zůstala, a je to dobře. Je tam prostor pro zvěř i ptactvo, a plno hmyzu. Vody tam mnoho není, ale i tak tam najdeme mnoho žab, k vidění byly i užovky. Dokud to šlo, rád jsem tento kousek přírody navštěvoval.

Podobně rád navštěvuji památnou kapli na Hatích. Je zasvěcená Panně Marii Sedmibolestné. Svátek slaví 15. září. Je patronkou Slováků, podobně, jako my slavíme svatého Václava. Jako chlapec pamatuji procesí ke kapličce, která tam směřovala nejen z Rohatce, ale z celého okolí. Početná procesí chodila i ze Slovenska. Pan farář šel pod baldachýnem, který nesli v kroji oblečení vážení občané obce. Děcka se těšila na stánky s cukrovím, poutová srdce, na cukrovou vatu. Na pouti se sešlo mnoho občanů, věřících i nevěřících. Postupně, pod vlivem politických orgánů i klesajícím zájmem lidí, poutě upadaly, až postupně po roce 1953 přestaly. Na krátkou dobu, kolem roku 1968, byly obnoveny, ale již bez baldachýnů či praporů. Po roce 1990 se znovu tradice obnovuje. Zájem lidí je však malý, nedá se srovnat s poválečnými léty. Kaplička sama je udržována převážně rohateckými občany, hlavní zásluhu má pan Pokorník. O historii poutního místa i o významu „Hatě“ jsem psal do Rohatecké obce již dříve, nebudu se proto opakovat.

Poslední zastávka je u Baťova kanálu. I o tomto průplavu toho bylo napsáno dost a dost. Význam, pro který byl zbudován, měl jen krátkou dobu. Možná nebyť válečných let, situace by byla úplně jiná. V padesátých letech ale byla postavena hodonínská elektrárna, která jako medium k vytápění využívala převážně lignit, těžený v okolí. Krátké úseky kanálu několik let sloužily k přepravě šterku, ale kanál celkově chátral. Nebylo využíváno ani sekundárního významu průplavu, to je použití k závlahám. Až kolem devadesátých let, s rozvojem turistického ruchu, vznikla veřejně prospěšná společnost, která si vzala za úkol znovu zprovoznit kanál, převážně k rekreaci a turistice. To se postupně daří, ale za poměrně vysokých nákladů. V roce 2018 se má pomocí zdymadla propojit kanál s řekou Moravou. Cena? Téměř 40 milionů korun. A to zdaleka nejsou všechny náklady spojené s provozem a údržbou kanálu. Já, ale asi nikdo z nás, se nedočkáme splavnění Moravy od Dunaje po Odru. K tomuto účelu měl v prvopočátku i kanál sloužit. Současné priority jsou ale naprosto jiné.

Tak jsme se prošli po Rohatci. Dalo by se toho napsat i více. Ale stačí. V nejlepším přestat.

Antonín Jaroš

SPOLKY

Jaro u seniorů

Svátky jara

*Svátky jara zaklepaly lehce.
Pomalu je neslyšíme ani...
Zima se brání odložit žezlo,
drží si vládu, je k nezdolání.*

Kalendář se ale šidit nedá.

Odkrajuje své dny bez lítosti.

Pomlázka děvčatům sukně zvedá.

A trochu zimý? - Neubere na radosti.

Helena Vajgantová

Letošní jaro nás poněkud zaskočilo. Snad se nechtělo sluníčku prosadit se a přemoci zimu?! Zejména ty únorové mrazy, které přetrvaly i v březnu, nás potrápily. Nic netrvá věčně, a tak se snad brzy toho pravého jarního sluníčka a rozkvétajících květin dočkáme.

Vratme se ale ještě k únoru, kdy v sobotu 24. jsme uspořádali v kulturním domě tradiční Fašaňk. I letošní byl kro-

jovaný, naše děvčice nám za doprovodu písní „Holka z Moravy“ od Veselé Trojky a „Vínko červené“ od Dua Jamahy pěkně vesele zatančily, za což sklídily velký potlesk. A ten sklízeli i naši rohatečtí Mužáci, kteří pod vedením pana Hostýnka krásně zazpívali. Proběhlo i rozloučení s basou. Nesli ji Mužáci a nechyběl ani vtipný veršovaný komentář, který přednesly a s basou se za všechny řádně rozloučily paní Hana Straková a paní Věra Malošková. Celý večer nám vesele vyhrávala k tanci, poslechu i k sólu pro přítomného pana starostu Adamce a pana místostarostu Letochu osvědčená Malá kapela Rubín ze Skalice. To bylo malé ohlédnutí za letošním Fašaňkem.

A protože čas běží stále dál, 16. března jsme se sešli na letošním prvním Pátku v klubu. Tam jsme si pobesedovali a popovídali o tom, co nás v dalších měsících čeká. Také jsme nezapomněli na

naše jubilanty, kteří kulaté či polokulaté narozeniny oslavili v 1. čtvrtletí, popřáli jim hlavně zdraví – to nejdůležitější, co potřebujeme, a nechali zahrát také sólo. Tentokrát jsme měli i mimořádnou osla-venkyni – paní Helenu Králíkovou, která se 3. února dožila již 90-ti let, a která po celou dobu fungování našeho klubu je jeho členkou!

A ve středu 21. března, i když tentokrát za chladnějšího počasí, se uskutečnil zájezd do maďarského Györu, kam se dvakrát ročně vypravujeme a prohříváme své klouby v termálních vodách.

Věřme, že sluníčko se polepší a my budeme brzy užívat ve zdraví jarních měsíců, kdy nás čekají další zajímavé akce – přednáška pana šéfredaktora Zely, dubnový Pátek v klubu i zájezdy za kulturou a krásou květin!

Za Klub důchodců Rohatec, z.s.

Marie Nováková

Nová předsedkyně SRPŠ

Milé děti, vážení rodiče a všichni přátelé SRPŠ. K 31. lednu 2018 jsem podala rezignaci na funkci předsedkyně Spolku rodičů a přátel školy Rohatec. Na členské schůzi SRPŠ, která se konala 16. 1. 2018, proběhla volba nové předsedkyně. Do vedení spolku byla zvolena paní Světlana Holešínská. Chtěla bych tímto poděkovat všem za spolupráci a podporu po dobu mého šestiletého působení ve vedení spolku. Paní Světlana Holešínská je mladá,

vzdělaná dáma, s velkým západem pořádat v naší obci akce pro děti. Má spoustu dobrých nápadů a věřím, že pod jejím vedením bude spolek ještě více vzkvétat. Kontakt na novou předsedkyni naleznete na webových stránkách SRPŠ. Závěrem bych jí chtěla v její nové funkci popřát co nejvíce tvůrčího elánu a radosti z akcí, které spolek pořádá nejen pro děti, ale i vás dospělé.

Anna Trávníková

Ze života SRPŠ

V únoru 2018 jsem „převzala štafetu“ po paní Anně Trávníkové a nahradila ji ve funkci předsedkyně SRPŠ Rohatec. Převzít tuto funkci po tak výrazné osobnosti, která věnovala spolku tolik energie a úsilí, není nic jednoduchého, je to pro mne velká výzva a zároveň čest.

Paní Anna Trávníková se stala předsedkyní původního Klubu přátel školy v září 2012. Spolu s ostatními členy KPŠ se výrazně zasadila o vybudování dětského hřiště u KD. V roce 2014 provedla paní Trávníková KPŠ všemi nelehkými právními změnami, vyplývajících z nového občanského zákoníku. Klub přátel školy byl přejmenován na Spolek rodičů a přátel školy Rohatec, z. s. Zároveň se změnou názvu bylo nutné upravit statuty a provést přeregistraci členů spolku. Díky organizačním schopnostem paní Trávníkové a obětavosti ostatních členů pořádá spolek desítky kulturních akcí, které si našly oblibu u dětí i dospělých a které se rok od roku těší větší návštěvnosti.

Za ten obrovský kus práce patří paní Trávníkové velký dík. A jelikož ji letos čeká krásné životní jubileum, ráda bych jí touto cestou popřála za nás všechny pevné zdraví a hodně radosti a spokojenosti v dalším životě.

A teď k letošním akcím SRPŠ

Ve dnech 12. – 14. 3. pořádá Spolek rodičů a přátel školy Rohatec **burzu dětského oblečení**. Akce se letos zúčastnilo

33 prodávajících, kterým jsme zprostředkovali prodej zboží ve výši 21.284,- Kč. Ráda bych poděkovala prodávajícím i kupujícím, všem, kdo přiložili ruku k dílu, a také všem, kdo nám darovali zboží, které se neprodalo. Nahromadily se nám tak dva plné pytle dětského oblečení, které jsme věnovali Charitě Strážnice.

A na jaké akce se s námi můžete těšit v dalších měsících?

Pálení čarodějnic se bude konat 20. 4. od 16.00 hod. na dětském hřišti u KD. Na děti čekají hry s odměnami, skákací hrad, opékání špekáčků, upálení čarodějnice a spousta další zábavy.

Den matek se uskuteční v pátek 18. 5. od 16.00 hod. v KD Rohatec. Děti ze školní družiny nás pobaví svým vystoupením, nebude chybět soutěž o nejlepší maminkin zákusek a pro děti budou připraveny dílničky.

V červenci pořádáme **příměstský tábor pro děti**. První turnus, nazvaný „Kouzelnými vrátky, pospěš s námi do pohádky“, bude probíhat od 9. do 13. 7., druhý turnus s názvem „Máme rádi zvířata, a nejen ta chlupatá“, proběhne od 16. do 20. 7. Děti se mohou těšit na táborové hry, soutěžení s odměnami, výpravy do přírody a celodenní výlety na zámek Lednice a do ZOO Lešná.

Světlana Holešínská

Na vědomost se dává, že SRPŠ Rohatec pořádá

PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR

9. – 13.7.2018

Kouzelnými vrátky, pospěš s námi do pohádky

Pro všechny děti, které chtějí prožít prázdninový týden hravě, zajímavě a hlavně pohádkově! Čeká na nás pohádkový program plný her, příběhů z pohádek, soutěžení s odměnami, pohybových aktivit a také celodenní výlet do Lednice.

16. – 20.7.2018

Máme rádi zvířata, a nejen ta chlupatá

Před námi je týden plný poznávání, objevů a tvoření! Budeme podnikat výpravy do přírody, seznámíme se se zvířecím světem, čekají na nás hry, soutěže, výtvarné činnosti a podíváme se za zvířátky na celodenním výletě do ZOO Lešná.

Příměstský tábor je určen pro děti od 6 let. Každý turnus probíhá po - pá od 8.00 do 16.00 hod. pod vedením zkušených instruktorů a dohledem zdravotníka. Cena tábora je 1.500,- Kč. Přihlášky ke stažení najdete na www.srpš-rohatec.cz. Bližší informace na tel. č. 607 906 506 (po – pá od 18.00 do 19.00) a na našich webových stránkách.

Rozjezd spolku zdravotně postižených

Rok 2018 jsme jako obvykle započali hned první týden v lednu tím, že výbor připravoval, kromě jiného, také plán na tento rok, který bude doufám zase pestřejší a bohatší na zážitky jako v roce 2017. V únoru se konala Výroční členská schůze, kde se naši členové sešli v opět hojném počtu i přes nepříznivé počasí. Vyslechli si zprávu o hospodaření, rozpočet na tento rok a plán akcí, které chceme letos uskutečnit, seznámení byli i se zprávou kontrolní komise a zprávou o stavu členské základny. Dále byli obeznámeni s novinkami v zákonech týkajících se zdravotně postižených občanů. V diskusi nás starosta obce Ing. Jarmil Adamec, Ph.D. seznámil s chystanými investičními i kulturními akcemi, pozval nás na Listování Lukáše Hejlíka, kterého se někteří z nás také zúčastnili. Poté odpovídal na četné dotazy přítomných členů, týkající se problémů v naší obci. V rámci diskuse se rozvinula dlouhá, ale zajímavá debata, která svědčila o zájmu našich členů o dění v obci, a také o skvělém přehledu pana starosty o problémech, které se dotýkají občanů a obec je buď řeší, nebo je bude v rámci možností řešit v budoucnu.

V březnu každý pátek dvacet našich členů využívalo rekondičního plavání a blahodárného vlivu vířivky v hodonínských lázních. Pro velký zájem o tuto rehabilitační akci jsme další „lázně“ naplánovali na měsíc červen a posléze

v podzimních měsících ještě dva turnusy.

Zajímavou akcí v březnu byla Velikonoční výstava spojená s výstavou panenek. Vernisáž se uskutečnila v sobotu 17. března a přestože bylo velmi nevlídné a chladné počasí, tak jsme byli velmi mile překvapeni velkou návštěvností, která trvala po oba dva dny. V úvodním slovu jsem přítomné seznámila s autorkou vystavených panenek, kterou je paní Jarmila Capítová. Upozornila jsem na to, že její zásluhou tyto panenky neskončily v lepším případě na půdě, a nebo v horším případě přímo v kontejneru, a proto jsme je mohli v rohateckém muzeu obdivovat. Příjemným zpestřením zahájení byl příspěvek Vendy Sakmarové, která oblečená v krásném rohateckém kroji zazpívala několik písniček. Poté již návštěvníci v jedné z místností rohateckého muzea se zájmem nahlíželi pod ruce zručných řemeslnic při různých technikách zdobení kraslic, mnozí si nádherně zdobené kraslice také zakoupili. Letos bohužel nebylo k vidění pletení „šlaháček“ a to z důvodu nemoci Jožky Straky. V připravených dílničkách si mohli spolu s dětmi a vnoučaty vyrobit různé velikonoční ozdoby, nebo namalovat a ozdobit kraslice. V druhé místnosti si pak s velkým zájmem a obdivem prohlíželi již zmíněné panenky, nejvíce se líbila panenka představující císařovnu Sisi a císaře Franz Josefa I. Věřím, že se naše akce líbila, o čemž svědčí zápisy v návštěvní

knize, ze které si dovoluji citovat jedno z mnoha věnování:

*„Nadešel nám krásný jarní čas
a před námi jsou velikonoční svátky zas.*

*Šikovné děvčata vajíčka malují,
nádherné motivy na nich přímo čarují.*

*Za chvíli mají hotové kraslice,
líbí se všem návštěvníkům velice.
Pojďme se podívat dál, milé lidičky,
děti tu mají dokonce i své dílničky.*

*Letos tady najdeme panenky,
největší skvost, jejich krásu obdivuje
každý host.*

*Kdo se nebyl v muzeu podívat, může si
jen povzdechnout a litovat“.*

Nejenom tímto veršovaným vzkazem, ale i chválou a uznáním za přípravu této předvelikonoční výstavy od všech návštěvníků, byl výbor velmi potěšen a povzbuzen pro příští rok. Jménem výboru SZPO chci také poděkovat pracovníkům obecního úřadu za podporu a pomoc.

V dubnu se sedmdesát našich členů může těšit na koncert skupiny Javory v KD Strážničan, ale také v rámci rehabilitačního programu na návštěvu termálního koupaliště v Pasohlávkách a masáže, na které členové obdrželi poukazy.

Závěrem přeji všem Rohatčanům, aby už konečně přišlo to očekávané jaro a teplo, které tak netrpělivě všichni bez výjimky vyhlížíme.

Za SZPO Anna Homolová

Myslivecké okénko

Vážení čtenáři,

jaro už zase přišlo k nám a my jsme tu s pravidelným Mysliveckým okénkem. Tak jak jsme slíbili v minulém vydání, otevíráme téma „Divoké husy a kachny“.

Pokud se budeme držet myslivecké mluvy, tak mezi zvěř řadíme husu velkou, husu polní a husu běločelou.

Husa velká je největší z jmenovaných. Živí se výhradně rostlinnou potravou a jako jediná u nás hnízdí. Po 28 dnech sezení na vejcích se na svět vyklube 4 až 8 neopeřených mláďat. Samec a samice husy velké se od sebe neliší. Husy dospívají až ve 3 letech, ve volné přírodě se mohou dožít až 20 let.

Husa polní je menší a zbarvením tmavší než husa velká. Zobák má žlutý s černým koncem, na rozdíl od ní má husa velká zobák oranžovožlutý s bílým koncem, nazývaným nehet. Husa polní hnízdí v tundře a v severských oblastech euroasijských lesů, u nás pouze přezimuje.

Husa běločelá má už podle názvu bílé čelo a taky černé skvrny na břiše. Hnízdí v ruské severské tundře, zimuje na mořském pobřeží a přes Česko protahuje. Přezimuje u nás jen výjimečně.

Zajímavostí je, že husy mají po celý život jednoho partnera, žijí v monogamii. Jeho ztrátu nesou velmi těžce a znovu už s jiným nezahníždí. Na podzim a na jaře jistě pozorujete husy táhnoucí vysoko nad vámi na jih a zpět. Diskutovanou otázkou je důvod jejich letového uspořádání do písmene „V“ (nebo taky do číslovky „1“). Může za tím být výhodnost aerodynamického tvaru, nebo snaha zkušených umožnit mladým husám letět uprostřed formace. Husy jsou výhradně býložravci.

Za zmínku stojí i husí hlídací schopnost. Jejich velká ostražitost byla využívána i ve válkách k včasnému varování před blížícím se nepřítelem.

V případě kachen řadíme mezi zvěř kachnu divokou, lysku černou, poláka velkého a poláka chocholačku.

Nejznámější a největší z nich je **kachna divoká**, někdy taky zvaná březňačka. Vyznačuje se velkým diformismem, tzn. že samec má mnohem výraznější zbarvení než samice. Samec je nezaměnitelný

kovově lesklou hlavou s bílým páskem okolo krku. Kachny u nás hnízdí v březnu až dubnu na celém území. Sezení na vejcích trvá 23 až 29 dní a mláďat se líhne 9 až 13. Potrava je rostlinná i živočišná. Ve volné přírodě se mohou kachny divoké dožít až 10 let.

Lyska černá je menší než kachna divoká, má černou barvu perí s bílým zobákem a čelním štítem (lyskou). Lyska se drží ve vodě, často můžete vidět, jak lyska běží s mávajícími křídly po hladině, aniž by vzlétla. Lysky jsou známé tím, jak dokáží bránit své mladé. Jako jeden z mála ptáků se lyska odváží napadnout i člověka, který se přiblíží k jejímu hnízdu.

Stavy **poláka velkého** a **poláka chocholačky** se sice snižují, nicméně v našich oblastech se s nimi stále ještě můžeme potkat. Na našem území hnízdí, početně protahují a pravidelně zimují.

K velkým vodním plochám nemáme až tak daleko, takže s husou i kachnou se můžeme potkávat poměrně často. Pravidlo, že tito vodní obyvatelé odlétají na podzim na jih už neplatí zcela absolutně. Díky mírnějším zimám jich u nás zůstává stále větší počet i v zimním období.

I příště zůstaneme u ptáků. Tentokrát jsme vybrali téma „Dravci“.

Hezké jaro vám přeji

Vladimír Jašek a Miroslav Kývala

Den Země s Dúbkem

Jaro je v plném proudu, a tak jsme se i my aktivně pustili do plánování a realizace akcí pro děti i dospělé v tomto roce. Těší nás, že některé proběhlé události s potěšující účastí inspirovaly vedení obce, a ta do svého hledáčku zahrnula i dětské divadelní publikum a rozhodla se k uspořádání divadelního přestavení pro děti. Jen tak dál!

V ještě chladném měsíci březnu jsme se přesunuli ještě do chladnějšího Finska, ale tentokrát jen ve vzpomínkách Zdeňka Gloze, který v této severské zemi strávil několik měsíců jako dobrovolník v sociálních službách poskytujících péči lidem s Downovým syndromem. Jeho povídání bylo zábavné, poučné a doplněné spoustou fotografií a osobních vzpomínek. Přednášku jsme doplnili dokumentem norské produkce

Na sever od slunce o dobrodruzích, surfařích, kteří se na devět měsíců usadili na opuštěné pláži ostrova u břehů Norska daleko za polárním kruhem, kde našli nejen perfektní vlny, ale také spousty naplavených odpadků. Další cestovatelské povídání plánujeme opět na podzim a vězte, akce je opravdu pro všechny, kteří rádi obohatí se!

Ale teď již začínají rašit listy na dubech, proto i my „rašíme“. První jarní vlaštovkou bude oslava Dne Země. Oslavy Dne Země se ve světě tradují již po desetiletí. První počín k oslavám Země sahá do roku 1970 do USA, tedy již 48 let se rok co rok někteří zamýšlejí nad Zemí. Co pro ni udělat, abychom žili v symbióze. My se letos pokloníme Vodě. Voda se zdá být čím dál váženějším artiklem. Vlo-

ni během několikátýdenního sucha jsme to pocítili všichni, včetně zástupců fauny i flóry. Proto važme si jí, šetřeme s ní a ochraňujme ji. Voda bude naší inspirací během společné procházky po loukách, která se uskuteční v neděli 22. 4. 2018. Sraz je v 9.30 u kapličky na ulici Slováká, odkud společně vyrazíme na putování za kapkami vody, při němž budeme poznávat vodní živočichy, lovit v tůňkách, vyzkoušíme zajímavosti ve vodní laboratoři a další neméně lákové aktivity.

O překvapení ke Dni dětí budeme včas informovat. Stejně tak o výtvarných podvečerech během podzimních měsíců. Pro všechny tvořivé zájemce připravujeme kurz pletení z pedigu, tisk na látku či výrobu ručních mýdel.

Za spolek Dúbek Barbora Březovičová

56. Výstava vín Rohatec

Dne 1. dubna 2018 se konala již 56. Výstava vín Rohatec. Samotné výstavě ale předcházela degustace, která proběhla 18. března. Degustátoři ohodnotili 564 vzorků, které jsme získali od našich okolních přátel a také ze Slovenska. Degustace proběhla bez problému, i když mohlo se dostavit o něco více degustátorů.

Počasí, které bylo v noci a ráno v den výstavy, určitě ovlivnilo počet návštěvníků, byl menší než minulá léta. Přesto na výstavě vládla dobrá přátelská atmosféra, podpořena určitě i vystoupením cimbalové muziky. Ve 13.00 hodin byli tradičně vyhlášeni ŠAMPIONI VÝSTAVY a Ceny starosty obce Rohatec. Vítězové byli odměněni diplomem, pohárem a dárkovým poukazem. Dále ocenění získali i jednotliví vítězové odrůd.

Výbor ZO ČZS Rohatec děkuje všem, kteří dali vzorky na výstavu, všem, kteří pomohli při organizaci degustace a výstavy, ale i všem návštěvníkům za vytvoření pohody a dobré nálady.

Jiří Trávníček

Informace o činnosti chovatelů

Vážení spoluobčané, dovolte, abych zhodnotil práci naší organizace za rok 2017. Tento rok byl pro nás o něco náročnější než v letech minulých. Z kraje roku se nedařilo zapouštění samic a porody mladých králíků, ale nakonec to dobře dopadlo a mláďata jsme přece odchovali. Plán, který jsme si vytyčili, jsme nakonec zdárně i splnili. Naše organizace se každoročně v široké míře podílí na všech výstavách ať již místních, okresních, národních ale i mezinárodních. Na těchto výstavách získávají naši členové vysoká ohodnocení na svá zvířata, a to v podobě Čestných cen, Pohárů, titulů Šampion výstavy, titulu Mistr výstavy, Mistr klubu a Poháry za

nejlepší oceněná zvířata. Toto je takový malý výčet našich úspěchů.

A teď bych se rád zastavil u naší domácí výstavy, která se konala 23. a 24. září v našem areálu. Na této výstavě se už pravidelně účastní organizace ZO okresu a také členové družební organizace SZCH v Píetrži.

Výstava byla obeslána cca 250 ks vystavovaných zvířat. Jsme si vědomi, že to není nějaké vysoké číslo, ale možnosti a kapacita výstaviště více nedovolí. Ale i tak děkujeme všem, co u nás vystavili. Bohužel počasí nám moc nepřálo, a to se podepsalo i na návštěvnosti a celkové pohodě na výstavě. Návštěvnost výstavy

je každoroční problém, nechápeme naše spoluobčany, kteří jdou okolo a nezastaví se ukázat svým dětem či vnukům krásná zvířata. Vždyť některé děti ani nevědí, jak vypadá králík, slepice anebo holub. Toto nás dost mrzí. Ale i přesto to byla dodaná zvířata velmi dobré kvality a bylo jim uděleno celkem 28 Čestných cen. Proto děkuji všem, kteří se na průběhu naší výstavy podíleli, ať už se jedná o vystavovatele, posuzovatele, členy družební organizace v Píetrži, ale i všem sponzorům. Velké poděkování patří obci Rohatec a těm, kteří naši výstavu navštívili. Bez těchto by naše práce a činnost byla velice složitá a těžká.

Petr Předínský

SPORT

Okresní fotbalová halová liga žáků a přípravek

V zimním období nezapomínáme na přípravu a žáky, každoročně se účastní zimní okresní halové ligy, která se konala ten-

tokrát pro přípravky od listopadu do března a pro týmy žáků od ledna do března. A jak si naši hoši vedli?

Mladší a starší příprava započaly svá klání již v listopadu loňského roku, po základní části se mužstva rozdělila na dvě poloviny a absolvovala další zápasy. Vše vrcholilo finálovými turnaji o konečné pořadí. Mladší příprava se pod vedením Pavla Račáka a Jary Luzuma v dlouhodobé základní části umístila na 16. místě z 18 mužstev a tuto příčku obsadili kluci i v konečné tabulce po finálovém turnaji. Nejlepším hráčem byl zvolen Adam Luzum.

Starší příprava si pod vedením Martina Mašiny vedla o něco lépe, po základní části obsadila 12. místo taktéž z 18. Ve finálovém turnaji se jim vedlo o něco lépe a posunuli se o jednu příčku na konečné 11. místo, nejlepším hráčem za starší přípravku byl zvolen Samuel Štencl.

Žáci čekali oproti přípravkám trochu odlišný model halové ligy. Ta se celá odehrávala od ledna do března tohoto roku ve sportovní hale v Lužicích, která poskytuje výborné podmínky a zázemí. Mladší žáci se pod vedením trenérského triumvirátu Lukáš Vyslužil, Erik Chalupa a Jiří Beneš po základní části umís-

tili na 6. příčce a ve čtvrtfinále je čekal soupeř ze Žďánic, kterého dobře znají. Bohužel přes tohoto soupeře nepřešli, po výsledku 2:2 prohráli 1:2 na penalty a čekaly je tedy zápasy o 5. - 8. místo. Nejdříve zdolali 2:1 společné mužstvo Ratíškovic a Dubňan, následně v zápase o konečné 5. místo podlehli Mutěnicím 0:5 a obsadili konečné 6. místo. Nejlepším hráčem mladších byl vyhlášen brankář Filip Belžík.

Starší žáci pod vedením Lukáše Hřebačky a Marka Pomajbíka základní část opanovali a skončili na 1. místě, následovala nadstavbová část, po jejímž konci byli naši hráči opět na nejvyšším stupínku a postoupili přímo do finále. Zde se utkali s mužstvem Mutěnic, které již v předcházejících zápasech halové ligy dvakrát porazili. Potřetí se jim to bohužel již nepodařilo, a to v tu nejnevhodnější dobu, i když byli po většinu utkání lepší a vytvořili si i více šancí. Bohužel po chybách podlehl soupeři 3:4. Mutěnice tak vyhrály okresní halovou ligu a pro nás je i 2. místo nejlepším umístěním v historii.

TJ Slavoj Rohatec

Za zelenými stoly

Už dlouho jsme se nezmínili o našem spolku, tak to musíme napravit.

Naše sezóna začala již dříve, a to v srpnu, na našem tradičním soustředění ve Všebovicích. Bohužel nás jelo jen 7 hráčů, ale i tak soustředění splnilo účel - opět to bylo náročné - dvoufázový trénink + zápasy se sousedními týmy (Bystřice pod Hostýnem, Lipník nad Bečvou, SK Hranice a Rakov). Něco jsme vyhráli a něco jsme prohráli. Po skončení soustředění jsme začali trénovat v naší tělocvičně.

Sezóna začala o čtrnáct dní dříve než obvykle. Áčko začalo překvapivě špatně po odehraných 5 zápasech mělo na svém kontě pouhých 8 bodů. Nebylo se na čem chytout, tak hráči začali více trénovat a na podporu jim chodili fandit fanoušci, což pak slavilo úspěch. Tým skončil po půlce soutěže na pěkném 4. místě. O toto pěkné místo se postarali Z. Příkaský, M. Drábek, D. Kolář, R. Malošek, T. Chvátal, který dostal šanci a určitě neklamal, v krajské soutěži má úspěšnost pěkných

50 procent. Do Áčka přišla ještě nová akvizice, a to Petra Kotásková z Dubňan. S touto mladou hráčkou, která ještě nemá ani 18 let, jsme se domluvili na výpomoci. Je to hráčka, která preferuje rychlou hru, a to soupeřům dělá velké problémy. Radek Malošek, který vždy patřil k oporám našeho A týmu, se zranil a jeho hráčská kariéra za zelenými či modrými stoly je ohrožena. Úspěšnost hráčů: Příkaský 80%, Chvátal 56%, Kolář 51%, Drábek 36%, Kotásková 41%.

Béčko se po sestupu z Okresní ligy chtělo hned vrátit a bojovat o postup. To znamená, že musí hrát Okresní přebor nebo skončit nejhůře na druhém místě. Tento cíl se jim zatím daří plnit. Po půlce soutěže ještě neprohrálo a je na prvním místě Okresního přeboru. Za Béčko v letošním ročníku 17/18 hraje Tom Chvátal úspěšnost 95%, Antonín Chvátal 81%, Marek Rybecký 84%, Michal Valuch 69%, Jakub Rybecký 39%.

Céčko postoupilo (vloni) z Okresní soutěže do Okresního přeboru, a tudíž

hraje proti našemu Béčku. To je velmi náročné, protože kluci nemohou zaskakovat za sebe v Béčku. Hráči z Céčka se v přeboru zabydli velmi dobře, sice s Béčkem 2x prohráli, i tak jsou na velmi pěkném 4. místě. Za tento tým hraje Dalibor Jurýca 54%, Stanislav Vymyslický st. 50%, Jaroslav Luzum 48%, Petr Salaba 44%, popřípadě je doplňují hráči z Déčka.

Déčko je specifický tým. Jsou tam dobří hráči, ale bohužel zdraví jim moc nepřeje. Velký skok udělal Libor Příkaský, který je s Jakubem Rybeckým velkým tahounem Déčka. Pro zajímavost - Libor Příkaský se stal v Dubňanech dne 10. února 2018 přeborníkem okresu své věkové kategorie. Úspěšnost hráčů: Jakub Rybecký 87%, Libor Příkaský 62%, Jaroslav Hruška 48%, Stanislav Vymyslický ml. 20%, Denisa Herzánová 3% - hraje jen svůj první rok a udělala velký pokrok, Filip Vinklárík 91%, Patrik Maňák 54% - hráči, kterým zdraví nepřeje, Patrik Rybecký 37%.

Pinpongáři z Rohatca

Štěpánský turnaj ve stolním tenise

Opět jsme se tradičně sešli 26. prosince v tělocvičně na Štěpánském turnaji. Opětovně přišli jak domácí borci, tak i kamarádi z okolních vesnic Ratíškovic, Ježova, Kyjova, Kobylí. Dokonce přijel snad po 10 letech náš bývalý hráč a rodák, teď hájící barvy Bystřice pod Hostýnem, Jožka Cigánek. Sešlo se nás tedy 28 hráčů. V půl deváté jsme začali na pěti stolech. V průběhu tohoto turnaje nás navštívili i bývalí hráči - p. Janča st. a p. Marek. Turnaj se vedl v přátelské atmosféře a byl hodně vyrovnaný. Dokonce i sám p. Luzum řekl, že to byl nejkvalitnější turnaj, který on

sám zažil. Do pavouka mezi šestnáct postoupili všichni nasazení. O první tři místa si to nakonec rozdali tito hráči: o první místo Kuchaříč - Chvátal, kde vyhrálo mládí a dravost, tudíž Chvátal, a o třetí místo Příkaský - Bábíček. Zde se radoval Příkaský, který vyhrál bez boje, neboť protihráč už byl značně unavený. Jako vždy jsme dostali ještě i čtyřhry. Zde se radovala dvojice Drábek - Salaba. Již nyní se těšíme na další ročník této sportovní rohatecké tradice.

Pinpongáři z Rohatca

Pamětník dávno uplynulých časů

Letošní rok 2018 je pro rohateckou kopanou devadesátým výročím. To už je docela slušné jubileum. Dovolil jsem si proto navštívit jednoho z pamětníků, svého času úspěšného aktivního hráče SK, Sokola i Slavoj Rohatec. Je jím roduvěrný Rohatčan - pan **František ANTOŠ** (zvaný Antola).

Už skoro dva roky si tykáme, snad si mohu dovolit i důvěrnější otázku. „Přezdívky“ jsou nejen v Rohatci a vyplývají z potřeby se vyznat mezi častěji se vyskytujícím příjmením. Z čeho vznikl ten zaužívaný Antola?

Abych pravdu řekl, víš, že nevím. Začalo se to říkat až mně. Možná ve spojitosti s fotbalem. Co to mělo znamenat, taky nevím. Vím, že to podědily moje děcka a pak i vnoučata.

U toho fotbalu ještě zůstaneš. Vzpomeneš si na některý významný zápas - mistrák?

Těch mistráků bylo opravdu hodně, těžko vybírat. Ale jako dorostenec jsem hrál za výběr okresu Hodonín proti Brnu venkov v letech 1948 nebo 1949. V novinách jsem se dočetl, že Antoš byl nejlepší. Četlo se to dobře, ale hlava se mně z toho nezatočila. Ani žádnou nabídku na přestup jsem nedostal. Stejně bych z Rohatce ani nikam nešel. Za muže jsem hrával krajské třídy, a to mně stačilo. Mezi spoluhráči bylo hodně velmi dobrých. Neraď bych vypočítával a některého neprávem opomněl. Tak třeba Jara Němčanský, který byl především nejlepší kamarád.

A co v době vojenské služby?

Narukoval jsem do Spišské Nové Vsi. Tam jsem hrál hokej. Po sezoně jsem byl převelen do Prahy a hrál fotbal za RH Praha v městském přeboru. To odpovídalo tak úrovni krajského přeboru. Za soupeře jsem měl mužstva, za která hráli bývalí ligáči Ludl, Nejedlý, Koiš. Trénoval nás Spartán Srbek. V roce 1955 jsem získal titul přeborníka tehdejší vnitřní stráže v kopané i hokeji. Hokej jsme hrávali na Kladně, fotbal v Karlíně. Takže vzpomínat mám na co.

Patříš k dlouholetým věrným fanouškům. Je velký rozdíl mezi těmi dávno a dnes?

Asi v počtu. Za nás nebylo tolik příležitostí k návštěvám sportovních a kulturních akcí. Kopaná byla jedna z mála společenských událostí v dědině. 400, 500 diváků byl obvyklý počet. Čím víc hlasitě povzbuzujících, tím víc jsme se snažili. Taký padalo víc gólů, to má každý divák rád. Byly i projevy nepřízně, kdy zakopnutý balón se nejmenovaný strýc nebo tetička pokusili zničit. Ale to nebyl nikdo z diváků. Dnes jsou diváci až moc nároční. Že hrajeme krajskou A třídu berou jako samozřejmost, bez ohledu na velikost obce.

Všechno se vyvíjí, rozdíly v kvalitě hřiště či hlediště jsou asi vidět?

To se porovnat snad ani nedá. Pamatuji i to nevdorovné. Poločas trochu do kopečka, druhý pro změnu trochu z kopečka. Pak byly pokusy o srovnání a zase byla plocha moc písčitá. Vody na umytí po zápase nebylo často pro všechny. Studna s pumpou neměla potřebnou zásobu. To je stará věc, že když se nepozná to špatné, neocení se ani to dobré. Když se zbudovalo škvárové v Cihelnách, bylo to zase lepší. Bez Jožky Antoše (Puka) by určitě nebylo. Tak toho jsem taky zažil jako dost staršího spo-

luhráče. To byl špičkový hráč. A současný stadion známe. Tráva je tráva. A taky víme, že bez Ladě Elšíka, tehdejšího starosty, by nebyl. To už je zase novější historie Slavoj. Snad se tak brzy nezapomene. Nedávno mě v televizi překvapily odpovědi studentů na otázku, co jim říká Únor 1948. Většinou nevěděli! To se ve škole neučí? Blíží se výročí srpna 1968, listopad 1989, taky nic?

A jak se vyvíjela profesní kariéra?

Vyučil jsem se strojním zámečníkem. U řemesla jsem vydržel až do důchodu, a to u jediného zaměstnavatele - Armaturky. Navíc převážně na Soboňkách. Práce mě bavila, ovládal jsem docela náročné operace obrábění, soustružení různých součástek. Pracovní podmínky s ohledem na prostory, nebo bezpečnost práce - nic moc. A muselo se to vydržet.

A co rodinný život?

Nic jednoduchého. Tatínek zemřel, když mně byly teprve čtyři roky. S ním by to bylo asi určitě všechno jinak. Jenže coby, kdyby, neplatí. Ženil jsem se poměrně brzy v jedenadvaceti. Vychovali jsme s manželkou dvě děti. Z vnoučat a pravnoučat se bohužel těším už jen sám. Asi takový obyčejný život s běžnými radostmi i starostmi. Nyní jsem už ta nejvyšší kategorie - s e n i o r. A co se výše důchodu týká - já říkám: není důležité kolik, ale jak dlouho. Ve dvou se jak starosti, tak radosti žijí lépe. Nic na skutečnosti nezměníme, často ani nevíme, co život přinese.

V AZ kvízu na ČT 1 se účastníků ptá moderátor na zájmy, koníčky. Jaké zájmy byly u tebe mimo fotbal? Divadlo, folklor?

Cimbálku, dechovku si rád poslechnu dodnes. O tanci a cifrování se už ani mluvit nedá. Byl jsem dost dlouho aktivní zahrádkář, snad celých 22 roků. Už v roce 1963 jsem spoluorganizoval košť vín, i když jen s devadesáti vzorky. Proti současnosti asi trochu málo. Začátky bývají obyčejně těžší. Na tradice jsem navázat nemohl, rodiče ani pole neměli. Tak jsem si vysadil vinohrad, stříhání se naučil a zvládl i výrobu vína. Nástupce už taky mám. Vnuk Marek má zálibu a koníčka ve vinaření.

Tím koštěm jsi mě přivedl ke vzpomínce na oslavy 70 let kopané v Rohatci. Tehdy Slavoji velel tvůj Fera. Hrála dechovka Moravěnka s kapelníkem Pfeferem, rodákem ze Žeravic. A nyní konečně vím, proč součástí programu byl i košť vín. Oslavy byly na špičkové úrovni, až na tu účast obecnstva. Fera z toho byl hodně zklamaný. Já tehdy taky. Musím však říct, že jsem za dobu svého působení spolupracoval s řadou předsedů, a že Fera byl z mého pohledu jednatele či ekonoma, nejlepší. Měl vizi, organizační schopnosti, umění získat schopné a ochotné spolutvůrce úspěchů Slavoj. Jen nám všem neměl odcházet tak moc brzo. Etapu Antolů započal dotazovaný František roč. 1932, pokračoval syn Fera, pak vnuk Marek, pak pravnuk Tadeáš, ale už Vyslužil.

Na závěr Františkovi I. děkuji za trpělivé odpovídání na mé takové či makové otázky. Na zdraví jsem se záměrně nezeptal, protože když se dva senioři potkají ... Ale přeji mu i jménem čtenářů, aby to bylo jen lepší a mohl splnit při oslavách devadesátin Slavoj historický úkol.

Otázky kladl a odpovědi zapsal V. Hlaváč

Rozpis fotbalu

ROZPIS ZÁPASŮ MUŽSTEV TJ SLAVOJ ROHATEC JARO 2018

Tým	Den	Datum	Kolo	Zápas	Čas
dorost	neděle	25.3.	14.	Rohatec - Lužice	12:45
muži A	neděle	25.3.	14.	Rohatec - Lednice	15:00
dorost	sobota	31.3.	15.	Velká nad Vel. - Rohatec	14:00
muži B	sobota	31.3.	13.	Násedlovice – Rohatec B	15:30
muži A	neděle	1.4.	15.	Velká nad Vel. - Rohatec	15:30
ml. příp.	sobota	7.4.	10.	Žádovice/Ježov – Rohatec	13:00
st. příp.	neděle	8.4.	10.	Mor. Písek - Rohatec	10:30
dorost	neděle	8.4.	16.	Rohatec – Mutěnice	13:15
muži B	sobota	7.4.	14.	Rohatec B – Lužice	15:30
muži A	neděle	8.4.	16.	Rohatec – Milotice	15:30
ml. příp.	neděle	15.4.	11.	Rohatec – Petrov	10:00
st. příp.	neděle	15.4.	11.	Rohatec – Sudoměřice	11:00
ml. žáci	neděle	15.4.	11.	Lednice – Rohatec	11:45
st. žáci	neděle	15.4.	11.	Lednice – Rohatec	10:00
dorost	neděle	15.4.	17.	Podluží – Rohatec	13:15
muži B	sobota	14.4.	15.	Vlkoš – Rohatec B	13:15
muži A	neděle	15.4.	17.	Hr. Lhota – Rohatec	15:30
ml. příp.	neděle	22.4.	12.	Kostelec – Rohatec	11:00
st. příp.				VOLNO	
ml. žáci	sobota	21.4.	12.	Rohatec – Hustopeče	11:15
st. žáci	sobota	21.4.	12.	Rohatec – Hustopeče	9:30
dorost	neděle	22.4.	18.	Rohatec – Hr. Lhota	13:45
muži B	sobota	21.4.	16.	Rohatec B - Čejkovice	16:00
muži A	neděle	22.4.	18.	Rohatec – Vyškov	16:00
ml. příp.	neděle	29.4.	13.	Rohatec – Hr. Lhota	11:00
st. příp.	neděle	29.4.	13.	Rohatec – Hr. Lhota	11:00
ml. žáci	neděle	29.4.	13.	FKM Morava – Rohatec	10:45
st. žáci	neděle	29.4.	13.	FKM Morava – Rohatec	9:00
dorost	sobota	28.4.	19.	D. Bojanovice – Rohatec	16:00
muži B	neděle	29.4.	17.	Prušánky – Rohatec B	16:00
muži A	sobota	28.4.	19.	Dražovice – Rohatec	16:00
ml.příp.	sobota	5.5.	14.	Blatnice – Rohatec	13:00
st. příp.	sobota	5.5.	14.	Veselí nad Mor. – Rohatec	11:00
ml. žáci	sobota	5.5.	14.	Rohatec – Mutěnice	11:15
st. žáci	sobota	5.5.	14.	Rohatec – Mutěnice	9:30
dorost	neděle	6.5.	20.	Rohatec – Svat./Mistřín	14:15
muži B	sobota	5.5.	18.	Rohatec B – Milotice B	16:30
muži A	neděle	6.5.	20.	Rohatec – Rakvice	16:30
ml. příp.	neděle	13.5.	15.	Rohatec – KEN Veselí	11:00
st. příp.	neděle	13.5.	15.	Rohatec – KEN Veselí	11:00

ml. žáci	neděle	13.5.	21.	Modřice – Rohatec	10:45	Rajhrad
st. žáci	neděle	13.5.	19.	Modřice – Rohatec	9:00	Rajhrad
dorost	sobota	12.5.	21.	Krumvůř – Rohatec	14:15	
muži B	sobota	12.5.	19.	Vracov – Rohatec B	16:30	
muži A	sobota	12.5.	21.	Krumvůř – Rohatec	16:30	
ml. příp.	sobota	19.5.	16.	Hodonín B – Rohatec	13:00	Rybáře
st. příp.	sobota	19.5.	16.	Hodonín B – Rohatec	13:00	Rybáře
ml. žáci	sobota	19.5.	16.	Rohatec – Bzenec	11:15	
st. žáci	sobota	19.5.	16.	Rohatec – Bzenec	9:00	
dorost	neděle	20.5.	22.	Rohatec – Dubňany	14:15	
muži B	sobota	19.5.	20.	Rohatec B – Nesyt	16:30	
muži A	neděle	20.5.	22.	Rohatec – Dubňany	16:30	
ml. příp.	neděle	27.5.	17.	Rohatec – Lužice	11:00	
st. příp.	neděle	27.5.	17.	Rohatec – Lužice	11:00	
ml. žáci	sobota	26.5.	17.	Rohatec – Podluží	11:15	
st. žáci	sobota	26.5.	17.	Rohatec – Podluží	9:00	
dorost	neděle	27.5.	23.	Rohatec – Vel. Pavlovice	14:15	
muži B	sobota	26.5.	21.	Milotice B – Rohatec B	16:30	
muži A	neděle	27.5.	23.	Rohatec – Vel. Pavlovice	16:30	
ml. příp.	sobota	2.6	18.	Bzenec – Rohatec	10:00	
st. příp.	sobota	2.6	18.	Bzenec – Rohatec	10:00	
ml. žáci	neděle	3.6.	18.	Hodonín B – Rohatec	10:00	
st. žáci	neděle	3.6.	18.	Hodonín B – Rohatec	11:45	
dorost	neděle	3.6.	24.	Bzenec – Rohatec	13:30	
muži B	sobota	2.6.	22.	Rohatec B – Vacenovice B	14:30	
muži A	neděle	3.6.	24.	Blatnice – Rohatec	16:30	
ml. žáci	sobota	9.6.	10.	Rohatec – Mikulov	11:15	
st. žáci	sobota	9.6.	10.	Rohatec – Mikulov	9:30	
dorost	neděle	10.6.	25.	Rohatec – Vel. Bílovice	14:15	
muži B	sobota	9.6.	12.	Rohatec – Čejč	16:30	
muži A	neděle	10.6.	25.	Rohatec – Kyjov	16:30	
dorost	neděle	17.6.	26.	Ratíškovice – Rohatec	15:00	
muži A	sobota	16.6.	26.	Ratíškovice – Rohatec	17:30	

Rohatecká desítka slaví čtvrtstoletí

Rovných pětadvacet let uplyne letos od chvíle, kdy se ulicemi Rohatce poprvé prohnali běžci. Zprvu nesmělý počín s hrstkou startujících se postupně stává jednou z největších sportovních akcí v obci. Vždyť loni se ve všech závodech a kategoriích od nejmenších dětí, přes bruslaře až po ostřílené veterány atletických kolbišť prezentovalo více než pět stovek závodníků. Je tak na co navazovat.

V úterý 8. května to opět vypukne. Po osmé ranní se otevře závodní kancelář a pak už půjde vše ráz na ráz. V devět hodin vystartují první dětské kategorie, krátce před jedenáctou in-line bruslaři a hned po nich jeden z vrcholů celého dopoledne, souboj štafet na 4x 300 metrů. Sesadí letos někdo z trůnu kvartet Mixle Pixle? Máte zálusk se o to pokusit? Není nic snazšího, než s kamarády poskládat tým a přihlásit se. Po štafetách už se vše bude připravovat na jubilejní pětadvacátou Rohateckou desítku. Běžci na pěti a desetikilometrovou trať vyrazí patnáct minut před poled-

nem. Pokoří konečně někdo bájnou hranici třiceti minut? Překonáme opět účastnický rekord? To jsou otázky, na které poznáme odpověď právě 8. května.

Pokud byste si snad z nabídnutých možností nevybrali tu svou, nevádi. Přijďte prostě fandit. Rohatec je svojí atmosférou a diváckou kulisou už doslova vyhlášený široko daleko. Pro děti bude za příznivého počasí navíc opět připraven skákací hrad. K dispozici bude samozřejmě občerstvení pro malé i velké.

Vzhledem k jubileu čeká na každého účastníka hlavního závodu malý dárek. Po pěti letech navíc opět vyjde statistická ročenka závodu, mapující celou jeho historii.

Čtvrtstoletí stojí za oslavu, nesedte doma a přijďte v úterý 8. května zažít fajn den s Rohateckou desítkou. Těší se na Vás vaši hasiči...

Podrobný časový rozpis a veškeré potřebné informace najdete na plakátu.

Tablo SK z roku 1942

Fotografie dnes už historického tabla SK rok 1942

1. řada zleva: Kabelka J., Jüstel F., Piškula S., Němčanský T., Tomšej S., Šrůtka J., Tomšej J., Antoš J., Antoš J. (Puk),
2. řada: Běloch V., Bravenec R., Zezula F., Antoš F., Piškula J., Chromek J.,
3. řada: předseda Svoboda F., 1. místopř. Škromach F., 2. místopř. Slezák J., pokladník Urbánek F., kronikář Slezák J., jednatel Vendolský J.,
4. řada: čl. výboru Jüstel J., Tomšej J., Nedůchal A., Chromek J., Šťastný L., Dobeš J., Špaček J., Menšík J.

POZVÁNKY

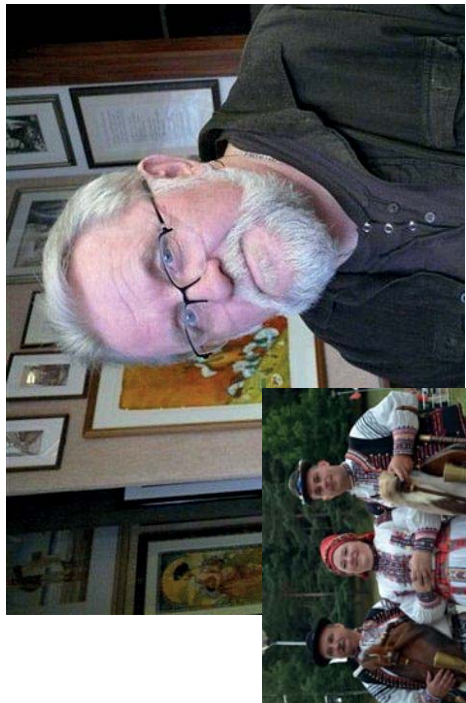
Obecní knihovna Rohatec

Vás zveme na

„ŽÍTKOVSKÉ ČAROVÁNÍ“

s Jiřím Jílíkem

v úterý 24. dubna 2018 v 18 hodin v KD

- autor dalších knih, jako *Jdu Slováckem krásným*, *Záhadná jízda králů*, *Chříby záhadné a mytické*,...
- povídání o pravdivém příběhu žitkovských bohyní
- po stopách lidové magie v Bílých Karpatech
- za hudebního doprovodu Gajdošů z Kopanic

SPOLEK DÚBEK POŘÁDÁ

DEN ZEMĚ

• NEDELE 22. 4. 2018

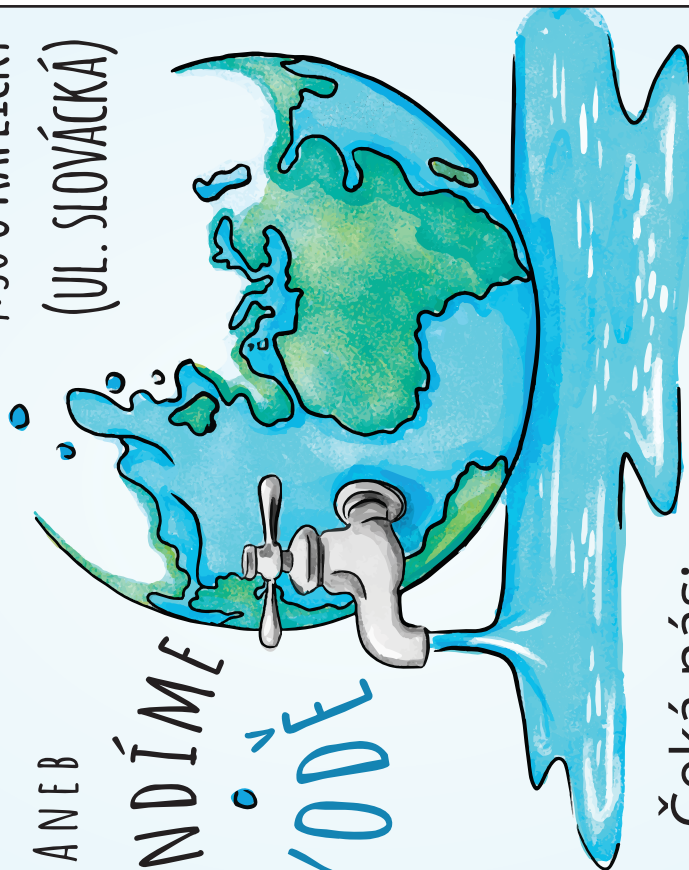
• 9:30 U KAPLÍČKY

(UL. SLOVÁČKA)

ANEŽ

FANDÍME

VODĚ

Čeká nás:

- společná procházka po loukách
- poznávání vodních živočichů
- vodní laboratoř
- zajímavosti o vodě

ZA NEPŘÍZNIVÉHO POČASÍ SE AKCE NEKONÁ

90 LET ZALOŽENÍ KLUBU

TJ SLAVOJ ROHATEC pořádá oslavy výročí založení kopané v obci

sobota 23. června 2018

celodenní sportovní zábavný den, kdy se představí v akci všechny mužstva od přípravek, žáků, dorostu. Vrcholem oslav bude přátelské utkání mužů

a

TJ Slavoj Rohatec – HC Olymp Praha v čele s Martinem Dejdařem

Bohatý doprovodný program, atrakce pro děti, občerstvení zajištěno.

Večer následuje hudební zábava se skupinou Žízeň & Hlad ve sportovním areálu.

Srdečně zvou pořadatelé.

*Zahradkáři Rohatec
pořádají*

Květinový BÁL 2018

21. 4. | KD Rohatec

Bavit vás bude hudební skupina
Kancí Paní Nadlesní a DJ Filip.

Předprodej vstupenek od 6. 4. 2018
u paní Hřebackové v COOP Rohatec.

Cena 200 Kč.

Zahájení večera začíná ve 20 hodin.

ODPADY KOLEM NÁS: 1. DÍL

Třídění odpadů je v současné době pro 72 % Čechů běžnou praxí. Většina z nás ví, jak správně třídit odpady a jak s nimi nakládat. Věděli jste ale, co všechno je odpad, co se dále děje s odpady z barevných kontejnerů a proč má smysl třídit odpady? Vše se dozvíte v našem čtyřdílném seriálu. V každém letošním čísle zpravodaje Rohatecká obec navíc můžete získat zpět roční poplatek za odpady a na závěr roku také chytrý telefon!

Jak vzniká odpad?

Odpady produkujeme skoro při veškeré naší činnosti. Odpadem jsou např. slupky od banánů, láhve od limonády nebo také odřezky v truhlárně, stavební suť, popel z kamen a další věci, které již nepotřebujeme nebo nechceme. V okamžiku, kdy se nepotřebné věci chceme zbavit, vzniká odpad. S odpadem je každý povinen nakládat tak, aby nebyl pro nikoho nebezpečný, a aby neškodil životnímu prostředí.

Co je komunální odpad?

Chceme-li s odpady správně nakládat, musíme o nich také něco vědět. Začneme u **komunálních** odpadů. Za komunální odpady jsou považovány odpady vznikající v domácnostech, tj. domovní odpad a dále odpad z údržby veřejných prostranství, kam patří odpady z odpadkových košů, z údržby zeleně, uliční smetky a jiné.

Největší část komunálních odpadů představuje **domovní odpad**. Ten rozlišujeme na odpad objemný, nebezpečný, využitelný, výrobky podléhající zpětnému odběru a zbytkový, směsný komunální odpad. Jak správně nakládat s jednotlivými složkami domovního odpadu? Můžete je buď třídit do barevných kontejnerů nebo odnést na nejbližší sběrný dvůr.

Objemný odpad je takový odpad, který se pro svoje rozměry nebo hmotnost nevejde do klasické popelnice nebo kontejneru a je zastoupen zejména kusy nábytku, podlahovými krytinami a sanitárním vybavením domácnosti.

Nebezpečné odpady jsou takové odpady, které mají jednu nebo více nebezpečných vlastností a v případě neopatrné manipulace s nimi může dojít poškození zdraví lidí, zvířat, nebo k ohrožení životního prostředí.

Výrobky podléhající zpětnému odběru, jako elektrospotřebiče nebo pneumatiky, jsou takové výrobky, které po ukončení jejich životnosti můžete zdarma odevzdat v místech zpětného odběru.

Velkou skupinu tvoří odpady **využitelné**, papír, plasty, kovy, nápojové kartony, případně textil ale také bioodpady, které po uložení na zvláštní místa lze dále využít, např. na materiálovou recyklaci, nebo energetické využití.

Pokud z našeho domovního odpadu vytřídíme všechny výše uvedené druhy odpadů, zůstává konečný zbytek, tzv. **směsný komunální odpad**.

Více informací o třídění a recyklaci odpadů naleznete již nyní na stránkách www.jaktridit.cz. V příštím díle se budeme věnovat cestě odpadů od jejich vzniku až po jejich využití a zpracování.

SOUTĚŽ: ROZUMÍTE ODPADŮM? ZÍSKEJTE ZPĚT POPLATEK ZA ODPADY A CHYTRÝ TELEFON

Ukažte, že rozumíte odpadům! Pošlete nám správnou odpověď na soutěžní otázku a vyhrajte výši ročního poplatku za odpady 480 korun! Pošlete správnou odpověď na otázku **JAKÁ SLOŽKA KOMUNÁLNÍCH ODPADŮ TVOŘÍ JEJÍ NEJVĚTŠÍ ČÁST?**

- a) domovní
- b) nebezpečný
- c) objemný

Ze všech správných odpovědí zaslaných na e-mail soutez@tridime-jihomoravsky.cz do 31.5.2018 vylosujeme 1 výherce, kterému zašleme zpět celou výši ročního poplatku za odpady za 1 osobu, tj. 480 Kč. Do soutěžního e-mailu uveďte jméno, příjmení, adresu a telefonický kontakt. Do předmětu e-mailu uveďte ODPADY ROHATEC. Soutěž je určena pouze pro občany Rohatce starší 18 let, jeden občan může poslat pouze

jeden soutěžní e-mail. Výherce uvedeme v následujícím čísle Rohatecké obce a budeme jej kontaktovat telefonicky na začátku června.

NAVÍC všechny přijaté soutěžní e-maily se správnou odpovědí zařadíme do celoroční soutěže o chytrý telefon Samsung. Losování soutěže a její vyhlášení proběhne v říjnovém čísle.

Následující souhlas je udělován správci údajů (dále jen „správce“) MamiArt s.r.o., IČ 28611390: Soutěžící (dále jen „Subjekt“) souhlasí se zpracováním svých osobních údajů, tedy poskytnutím nepovinných osobních údajů pro účely soutěže ROZUMÍTE ODPADŮM a s jejich publikováním v případě výhry. Poskytnutý souhlas je platný od okamžiku odeslání soutěžního e-mailu obsahující osobní údaje. Osobní údaje subjektu jsou zpracovávány automatizovaně i manuálně a mohou být zpřístupněny zaměstnancům správce, pokud je to nezbytné k plnění jejich pracovních povinností. Subjekt může poskytnutý souhlas kdykoli vcelku či zčásti odvolat, a to stejnou formou, jako byl udělen.

ROHATECKÁ DESÍTKA

25. ROČNÍK

8. 5. 2018

www.hasici.rohatec.cz
www.bkhod.webnode.cz

Časový harmonogram:

9:00	příprava - holky	2007 - 2008	500 m
9:10	příprava - kluci	2007 - 2008	500 m
9:20	mladší žákyně	2005 - 2006	600 m
9:30	mladší žáci	2005 - 2006	600 m
	starší žákyně	2003 - 2004	800 m
9:40	starší žáci	2003 - 2004	800 m
9:50	mladší příprava - holky	2009 - 2010	200 m
10:00	mladší příprava - kluci	2009 - 2010	200 m
10:10	mladší - holky	2011 - 2012	100 m
10:20	mladší - kluci	2011 - 2012	100 m
10:30	nejmladší - holky	2013 - 2017	60 m
10:40	nejmladší - kluci	2013 - 2017	60 m
10:50	In-line brusle	bez kategorií	2 400 m
11:05	Veřejný štafetový běh	4 x 300 m	1 200 m

JUNDOR 11:30

dorostenky	2001 - 2002	1 660 m	1 okruh
dorostenci	2001 - 2002	1 660 m	
juniorky	1999 - 2000	1 660 m	
junioři	1999 - 2000	1 660 m	

Hlavní závod 11:45

ženy	1998 - 1984	5 km	3 okruhy
ženy nad 35 let	1983 - 1974	5 km	
ženy nad 45 let	1973 a starší	5 km	
muži nad 70 let	1948 a starší	5 km	
přebor dobrovolných a profesionálních hasičů		5 km	6 okruhů
muži	1998 - 1979	10 km	
muži nad 40 let	1978 - 1969	10 km	
muži nad 50 let	1968 - 1959	10 km	
muži nad 60 let	1958 - 1954	10 km	
muži nad 65 let	1953 - 1949	10 km	

Místo pořádání: Rohatec - okruhy obcí / start a cíl před KD v Rohatci

Přihlášky: od 8:00 hod., nejpozději 30 minut před startem kategorie v prostoru KD Rohatec

Startovné: 5 km a 10 km - 120 Kč/5 EUR, ŠTAFETY - 120 Kč/5 EUR, JUNDOR a dětské kategorie neplatí

Pořadatel:

Sbor dobrovolných hasičů Rohatec

Partneři akce:

Obec Rohatec

Olga Bílková
Hodonín

AUTORENOVA®
ROHATEC

RB TAXI

SD FEROTECH
S.T.O.

SRPŠ Rohatec
Spolek rodičů a přátel školy

Mediální partneři:

HODONÍNSKÝ

deník.cz

požáry.cz

Antonín ŠEVČÍK

STOLÁŘSTVÍ
ROHATECVinařství
Plesíngr

RIGIFORM

PůjčovnaHodonín.cz

ALEXA
EXCLUSIVE NIGHT CLUB
★★★★★

REKLAMA

DROGERIE & CHOVATELSKÉ POTŘEBY

PRODEJNA NAPROTI POŠTY V ROHATCI

V naší nabídce naleznete:

- kvalitní drogerii dovezenou z Německa a Rakouska.
- ekologické prací a čisticí prostředky značky Winni's.
- krmivo a další potřeby pro Vaše domácí mazlíčky.

Otevírací doba:
Po-Pá 8:30-11:30, 14:00-17:00,
So 8:00-11:00

**Hledám ke koupi dům
v Rohatci.**

Tel: 604 641 463

**Sháním ke koupi byt 2-3+1
v Hodoníně.**

Ideálně před rekonstrukcí.

Kontakt: 739 823 546

**Koupím pozemek
(sad) s ovocnými stromy.**

**Tel. kontakt: 732 28 56 56,
email: 10.k.michal@centrum.cz**

Z činnosti naší školy

Uklidíme Česko - Uklidíme Rohatec

Rohatecká obec – periodický tisk územního samosprávného celku. Vydává Obec Rohatec, řídí redakční rada při OÚ Rohatec, šéfredaktor Stanislav Zela, členové Ing. Jarmil Adamec, Ph.D., Zdeněk Bíza, Luděk Durdák, Vlastimil Hlaváč, Lenka Hostýnková, Marie Hověžáková, Ing. Antonín Jaroš, Anna Kolofíková, Ing. Bc. Tomáš Letocha, Ing. Jiří Trávníček, Božena Vlácilová. Otištěné názory a stanoviska nemusí vždy odrážet názor redakce. Redakce si vyhrazuje právo upravovat a zkracovat příspěvky, aniž by byl změněn jejich smysl. Vychází šestkrát ročně nákladem 1000 kusů. Zaregistrováno Ministerstvem kultury ČR: MK ČR E 12419. Uzávěrka je vždy na konci každého lichého měsíce. Grafická úprava a tisk: Tiskárna Brázda, www.TiskarnaBrazda.cz tel.: 518 359 230, webové stránky: www.rohatec.cz, e-mail: info@rohatec.cz.

